

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
 Sworn circulation 15,500
 Issued Wednesdays
 Subscription 1004 N. Chicago St.
 For members yearly
 For nonmembers
 Foreign Countries
 Telephone: Randolph 628.

Največji slovenski tednik v Zdrženih Državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Ima 15,500 naročnikov
 Naročnina:
 Za člana, na leto \$0.84
 Za nečlane \$1.60
 Za inozemstvo \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 628.

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

SLAVNOST V INDIANAPOLIS, IND.

25 LETNI JUBILEJ DRUŠTVA ŠT. 52 IN KATOLIŠKI SHOD USPELA SIJAJNO.

Med raznimi večjimi naselbinami, kjer živijo naši Slovenci in kjer se nahajajo krajevna društva K. S. K. Jednote, zavzema častno mesto naselbina Indianapolis, v prestolici države Indiana. Redkokje drugod so naši ljudje tako skupaj naseljeni kot ondi; dočisto predmetje na severnem delu Indianapolisa bi se lahko imenovalo Slovensko središče ali Slovenska velika vas. Živijo v lepem miru in slogi in vsled tega tako napredujejo; po številu jih je okrog 350 družin.

Naši rojaki iz Indianapolisa imajo tudi to lepo čednost, da so bolj tihi, ponizni in skromni, ter se v javnosti radi ne bahajo. To sklepamo iz tega, ker se o Indianapolisu v listih dosti ne piše, ne čuje in ne dela reklame. Če greš po glavni cesti te naselbine (St. Clair St.), čuješ različna slovenska narečja; Dolenje pozdravlja svojega soseda Gorenjca, rojak iz Krassa se pogovarja s Stajercem, med tem ko se kaj Primorec podzravljaja s svojim sosedom beneškim Slovincem. Vsi so ponosni na svoje rojstne kraje in na svoj slovenski jezik. Tega ne kažejo sami, ampak to so vcepili tudi svoji mladini v srca. Na marsikakem vogalu blizu slovenskih hiš v Indianapolisu čuješ male otroke, ki se samo v slovensčini med seboj pogovarjajo in radi prepevajo tudi slovenske pesmi.

Da bo pa tudi ta vrla slovenska naselbina prišla v široko javnost, zato smo ji odmerili več kolon na prvi strani današnje izdaje "Glasila". In čemu? Kaj nas je dovelo do tega? Najstarejše slovensko podporno društvo v Indianapolisu, Ind., društvo sv. Alojzija, št. 52 K. S. K. Jednote je dne 2. in 3. maja t. l. obhajalo svoj Velik dan: 25. letni jubilej, odkar je bilo ustanovljeno. Poleg tega gre tudi baš tej naselbini čast, da se je ondi otvorilo letošnje sezono prirejevanja slovenskih katoliških shodov.

Vsled povabila so se te slavnosti vdeležili sledeči glavni uradniki naše Jednote: brat Anton Grdina, glavni predsednik; brat Josip Zalar, glavni tajnik; brat duhovni vodja Rev. J. J. Oman; brat John Jerič, nadzornik in urednik "Glasila," brat Ivan Zupan. Na to slavnost je prišla s svojim možem tudi sestra Mrs. Antonija Strana, tajnica društva sv. Genovefe, št. 108 v Joliet, Ill.; navzoč je bil tudi bivši župnik slovenske fаре v Indianapolisu, Rev. Ciril Orendac.

Program društvene 25 letnice se je vršil v soboto zvečer in lepo okrašeni Gačnikovi dvorani, kjer se je nabralo toliko članstva in drugega občinstva, da je bila dvorana že ob 7:30 zvečer do zadnjega kotečka zasedena. Ko so dospeli glavni uradniki in zunanji gostje v dvorano, so jim naredili člani in članice mladinskega oddelka društva št. 52 in društva št. 134 K. S. K. Jednote spalji, nakar je predsednik društva sv. Alojzija,

brat Josip Zore pozdravil in predstavil občinstvu vse došle glavne uradnike. V istem smislu sta glavne odbornike pozdravili tudi dve deklici in sicer v imenu mladinskega oddelka obeh teh društev ter izročili glavnemu predsedniku lep šopek. Zatem je cerkveni pevski zbor sv. Cecilije pod vodstvom Mr. Frank Urajnarja zapel Jednotno himno. V resnici je tako navdušen pozdrav in sprejem navzočih glavne uradnike ganilo do srca.

Ker vlada med vsemi društvii v Indianapolisu prava sloga in zastopnost, so se zatem društvu sv. Alojzija, št. 52 K. S. K. Jednote poklonila tudi ostala lokalna društva ter mu čestitala k 25. letnici obstanka. Pri tej priliki je zastopnik vsakega društva izročil jubilarju (društvu sv. Alojzija) tudi primeren dar v gotovini. V imenu društva sv. Jožefa, št. 45 J. S. K. Jednote je nastopil Al. Rudman. Svoje čestitke društvu je zaključil sledeče:

"Delujmo slobodno roko v roki za napredek naše naselbine."

V imenu društva Preseren, št. 34 S. N. P. Jednote je jubilarju čestital Anton Mohar; v imenu samostojnega društva sv. Cirila in Metoda je govoril Andrej Gabrijelečič; v imenu društva Danica S. S. P. Z. je čestital Frank Skaljan; v imenu društva sv. Ane, št. 134, K. S. K. Jednote je sbratrago društvu pozdravila sestra Viktorija Zore; v imenu samostojnega društva Naprednost je govoril Fr. Spilar; v imenu Najsvetejšega imena je nastopil Frank Račar; ogrsko društvo sv. Stefana je za zastopal predsednik John Ivan; pri tem je bilo zastopano tudi neko poljsko društvo; društvu je čestital tudi bivši mestni župan Charles W. Jewett.

Stoloravnatelj brat Stergar je vsem zastopnikom goriznačenih društev iskreno zavalil za čestitke in spominske darove. Zatem je pozdravil navzočih glavne uradnike in drugo občinstvo rekoč:

"Veselite se danes z nami, ker danes je v resnici dan veselja za vsa naša naselbina!"

Istotako se je iskreno zahvalil vsem navzočim za obisk, oziroma vdeležbo na tej jubilejni slavnosti. Nato je brat Stergar v celo uro trajajočem govoru orisal zgodovino društva sv. Alojzija, št. 52 K. S. K. Jednote od začetka do danes. Kot ustanovnik društva in večkratni uradnik je govornik iz lastne skušnjaje pripovedoval, kako trnjeva je bila sprva pot tega društva in tako tudi delo pri ustanovitvi slovenske färe; toda danes so vse težkoče premagane, ker smo vstrajali. Društvo sv. Alojzija bi se lahko smatralo tudi kot glavne ustanovnice slovenske cerkve Presvete Trojice v Indianapolisu, ker je to društvo posodilo denar za nakup potrebnega stavbišča. V lepih besedah se je govornik tudi spominjal še blago pokojnega Rev. Fran. Sušteršiča, ki je prvi sprožil misel za ustanovitev društva in slovenske färe. Ponosen je, da je danes društvu sv. Alojzija doseglo to čast, da se sme ponašati tudi kot največje društvo v naselbini, radi tega vabi vse Slovence za pristop. Govorniku so prihajale besede resnično iz srca, zato so pa poslušalcem segale tudi v srce; saj je žel ob koncu svojega dolgega govora buren aplavz.

Zatem se je oglašil glavni predsednik brat Anton Grdina, ki je navzočim najprvo pozdravil v imenu vsega Jednotnega članstva in društvu sv. Alojzija, št. 52 iskreno čestital k 25. letnici. Dalje se je naselbini v Indianapolisu, osobito našim društvom zahvalil za tako prijazen sprejem in gostoljubnost. Oprostil se je, ker ne bo nastopil nočej s svojim daljšim govorom; istega ima pripravljene za drugi dan popoldne. Dalje je vabil vse slovensko občinstvo iz Indianapolisa in katol. in agitacijski shod naslednji dan v Gačnikovi dvorani. Nato je zapelo pevsko društvo "Zarja" pod vodstvom Ludvik Stanicha krasno Lahar-narjevo pesem "Moja domovina."

vitov društva in slovenske färe. Ponošen je, da je danes društvu sv. Alojzija doseglo to čast, da se sme ponašati tudi kot največje društvo v naselbini, radi tega vabi vse Slovence za pristop. Govorniku so prihajale besede resnično iz srca, zato so pa poslušalcem segale tudi v srce; saj je žel ob koncu svojega dolgega govora buren aplavz.

Zatem se je oglašil glavni predsednik brat Anton Grdina, ki je navzočim najprvo pozdravil v imenu vsega Jednotnega članstva in društvu sv. Alojzija, št. 52 iskreno čestital k 25. letnici. Dalje se je naselbini v Indianapolisu, osobito našim društvom zahvalil za tako prijazen sprejem in gostoljubnost. Oprostil se je, ker ne bo nastopil nočej s svojim daljšim govorom; istega ima pripravljene za drugi dan popoldne. Dalje je vabil vse slovensko občinstvo iz Indianapolisa in katol. in agitacijski shod naslednji dan v Gačnikovi dvorani.

Nato je zapelo pevsko društvo "Zarja" pod vodstvom Ludvik Stanicha krasno Lahar-narjevo pesem "Moja domovina."

Zadnja točka na odru je bila veseloigra "Pipa (obaka in očala kave)," pri kateri so igralci in igralke spravili poslušalce do prav pristranskega smeha; po igri se je vršil ples, trajajoč do polnoči.

(Dalje prihodnjije)

KATOLIŠKA DUHOVŠČINA.

Neki jako zanesljiv statistik je izračunal, da je dandanes na vsem svetu 335,000 katoliških duhovnikov. Od teh je aktivnih v Evropi 200,324, drugi pa spadajo v ostale štiri svetovne dele.

V Afriki se računa samo enega duhovnika na vsakih 800 katoličanov in 82,000 poganov; v Avstraliji ravno tako enega duhovnika na 300 katoličanov in 110,000 poganov; na Japonskem se računa enega duhovnika na 880 katoličanov in 230,000 poganov, na Kitajskem ravnotoliko na 800 katoličanov in 180,000 poganov; v Indiji pride en duhovnik na vsakih 860 katoličanov in 100,000 poganov. Med pogani širijo sveto vero najbolj franciskani, kojih je približno 2,700 v 56 raznih misijskih okrajih.

V Zdrženih državah ameriških je bilo koncem lanskega leta okrog 23,000,000 katoličanov in 23,159 duhovnikov in sicer sekularnih 16,828, redovnih pa 6,331. K temu je treba še pristeti štiri kardinale, 17 nadškofov in 98 škofov. Na vsakih 1,000 katoličanov se torej računa enega duhovnika.

UMORIL ŽENO V SPANJU.

V Youngstown, O., živečemu Hrvat Tom Jakuniću so zdravniki rekli, da bo vsled hude jetike živel samo še dva tedna. To ga je tako užalostilo, da je v postelji ustrelil svojo mlado ženo Heleno, staro komaj 16 let. Nesrečna žrtev, ki je bila tudi noseča, je kmalu po prihodu v bolnišnico umrla; mati se prepeljala tudi v bolnišnico; nje ga ne bo treba staviti pred sodnijo, ker bo že v par dnevih za jetiko umrl.

SMRTNA KOSA.

Forest City, Pa., 3. maja. — Naznanjam glede smrti dveh članov društva sv. Jožefa, št. 12, K. S. K. Jednote, in sicer: Louis Omahes umrl v soboto zvečer; 2. maja ob 11:50 v bolnišnici v Carbondale. Vzrok smrti je bila pljučnica. Pokojni je zbolel v torek, v petek smo ga poslali v bolnišnico in v soboto zvečer je še umrl. Tukaj zapušča ženo, štiri hčerke in tri sime, najstarejša stara 17 let, najmlajša pa štiri leta, v stari domovini pa mater, in tukaj še več drugih sorodnikov, v Clevelandu pa svaka Anton Zalar-ja, brata glavnega tajnika K. S. K. Jednote.

V nedeljo zjutraj 6:45 je preminul John Gerčman, vzrok smrti nadaha. Pokojni Gerčman je bolehal že dalj časa. Tukaj zapušča ženo in več otročičev. Umrl je bil dolgoletni član društva sv. Jožefa in K. S. K. Jednote in še več drugih društev, kakor tudi društva Najsvetejšega imena.

Oba dva pokojnika sta bila zelo vneta katoličana in vedno delavna tudi na društvenem polju, kakor tudi v vseh drugih vrstah, npr. vedno na svojih mestih. Ne samo njih družine, ampak tudi naša naselbina bogotovo občutila izgubo tako naprednih katoliških mož. Prijaznim družinam naše sožalje, pokojnikom pa vočni mir!

J. A. D.

CLEVELANDSKE VESTI.

Na obisk v staro domovino. Dne 24. maja se bo napolila prva skupina naših clevelandskih izletnikov, ki grejo za nekaj mesecev na obisk v staro domovino. Ta dan bodo odpotovali sledeči: znani hišni posestnik Jernej Knaus s soprogo in znani trgovec z oblekami John Gornik. Vozil se bodo na parnik Berengaria, ki odpluje dne 27. maja iz New Yorka. Vsem tem želimo srečno potovanje, mnogo razvedrila in zabave v rojstni domovini in srečen povratek. Več naših rojakov bo odpotovalo prihodnji mesec v Rim; od tam pa v Jugoslavijo.

Himen.

Danes se je v cerkvi sv. Vida poročil ugledni in znani rojak August Haffner z gospodično Josipino Ermakora. Novoporočencema izražamo naše čestitke in jima ključemo: Na mnoga, zdrava in srečna leta!

ŽRTVE TORNADA.

Chicago, Ill. — Vsled groznega tornada, ki je dne 18. marca t. l. razsajal v državi Illinois in Missouriju je izgubilo glasom uradnih poročil 676 oseb svoje življenje. Te žrtve so po raznih mestih države Illinois razdeljene sledeče:

- Murphysboro, 199; Gorham, 72; West Frankfort, 129; De Soto, 70; Parrish, 42; McLeansboro, 35; Logan, 16; Benton, 16; Bush, 8; Hurst, 18; Enfield, 12; Thompsonville, 10; Crossville, 1; Grayville, 4; Carmi, 27; Atkin, 7; skupaj 866.
- Missouri: Ferrysville, Altamburg, Duple in Frohne 6; Annapolis, 4. Skupaj 10.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Jožefa, št. 2 v Jolietu, Ill., se naznanja, da naj se prihodajo nedeljo dne 10. maja zberejo v šolski dvorani ob 8:30 uri zjutraj, ker bomo potem korakali na železniško postajo pričakovat zunanja bratska društva, ki pridejo ta dan na našo slavnost iz drugih naselbin. Vsi skupaj bomo potem korakali nazaj k cerkvi sv. Jožefa, kjer se bo vršila slovenska sveta maša točno ob 10. uri po centralnem času (Central time).

Po sveti maši bo parada po Chicago St. do Cass St. in po Cass St. do Ottawa St.; po Ottawa St. nazaj na Jackson St., od tam pa na Chicago St., odkoder gremo v Slovenija dvorano, kjer se bo vršil slavnostni banket.

Zatorej opominjam člane, da se zberejo v šolski dvorani o pravem času in vsakdo naj prinese s seboj društveno regalijo.

Društva iz drugih naselbin bi prosil, da mi naznanijo čas prihoda v Joliet. Ker imajo po nekaterih mestih polnočni čas, da so ure pomaknjene naprej za eno uro, naznanjam, da imamo tukaj v Jolietu še vedno navadni centralni ali Standard čas.

S pozdravom,

John Plut, tajnik.

VZGLEDNA POLICIJA.

Kakorn znano, šteje mesto New York nekaj nad 12,000 uniformiranih policajev in ravno toliko detektivov (civilno obločenih policajev); po narodnosti je med temi največ Ircev. Ker so Irči zelo verni in bogoljubni, hodijo tudi newyorški policaji radi v cerkev; poleg tega imajo tudi svojo posebno podružnico Družbe Najsvetejšega imena, koja šteje 3,500 članov.

Letos, dne 5. aprila so imeli newyorški policaji v katedrali sv. Patrika svojo skupno mašo, katero je daroval kardinal Hayes. Svete maše se je vdeležil tudi guverner Al. Smith s svojim štabom, ter se je kot vzgleden katolik in državljani s policaji vred vdeležil skupnega svetega obhajila.

KOLIKO ODVETNIKOV JE V AMERIKI?

V Zdrženih državah ameriških je 154,000 odvetnikov in sodnikov, to je en odvetnik ali sodnik na vsakih 725 oseb, ali če razumimo štiri otroke na vsako družino, pride tedaj nekako en odvetnik oziroma sodnik na vsakih 200 odraslih oseb. Pri tem pa niso vštetih stotisoči mirovni sodniki po raznih vaseh in občinah. Slovenskih odvetnikov je v Zdrženih državah 12.

Iz zgornjih števil izgleda, da je to dežela odvetnikov, da je dežela skoro preplavljena s odvetniki in zato ni prav nobeno čudo, ako najdemo v vseh zakonodajnih uradih in kongresu skoro izključno same odvetnike.

KATOLIŠKI SHOD V EGIPTU.

V Kairo, v Egiptu, se vrši že prvi katoliški shod v Egiptu.

OBŠOJA AMERIŠKO JUSTICO

Pred kratkim se je mudil v Clevelandu, O., občeznani državni pravdnik mesta Chicago Robert E. Crowe, ki je nedavno vodil proces napram mladima milijonarškima morilecema Loebom in Leopoldom. Clevelandski Advertising klub je tu se mudedelega odličnega gosta povabil na kosilo v hotel Statler, pri koji priliki je imel Mr. Crowe jako nazivni govor. V prvi vrsti je oostro obsojal sedanji sistem ameriške justice, osobito po velikih mestih. Večkrat se pripeti, da bogato plačani odvetniki na razne zvite načine zavlačujejo kak kriminalen slučaj, seveda le bogatih obtožencev; preidejo meseci in meseci, predno pride tak hudoделец v roke pravice; dostikrat pa celo uide na varno v kako tujo državo. Tudi glede profesionalnih porotnikov pri nekaterih ameriških sodnih ni vse pravilno, ker se dajo podkupiti. V manjših mestih se vrši kazensko postopanje bolj naglo in pravilno.

Pravdnik Crowe, ki je katoličan, je končno omenil, da se v Ameriki vrši toliko zločinov vsled tega, ker ni med mladino prave verske vzgoje. Ako bi vsi starši svoje otroke vzgojevali v verskem duhu, to je, da bi jim vcepili strah Božji in jih učili deset Božjih zapovedi, bi ameriške ječe danes ne bile tako napolnjene. V resnici zlate besede državnega pravdnika, ki ima glede morale ameriške mladine največ skušanje!

REKORD V SEGANJU ROK.

Že od nekdanj je med Amerikanci navada, da kdor gre prikrat v Washington, D. C., rad obišče Belo hišo, da vidi in pozdravi predsednika Zdrženih držav. To se vrši običajno opoldne. Glede sprejema gostov in obiskovalcev je med vsemi bivšimi predsedniki sedanji predsednik Calvin Coolidge dne 14. aprila t. l. v tem dosegel rekord. Označeni dan ga je namreč posetilo tekom pol ure 1,420 obiskovalcev, katerim je vsem v tako kratkem času segel v roke. Navadno ga vsak dan opoldne pozdravi in obišče okrog 700 oseb.

VESTNI OBČINSKI ODBORNIKI.

V Lorain, O., je občinski odbornik William G. Campbell resigniral, zato je bilo odboru potreba izbrati namestnika. Na prihodnji seji je župan Hoffman namesto Campbella priporočil in imenoval Clarmont Doane-ja kot novega občinskega odbornika; ostali občinski moške so bili vsled tega tako veseli in navdušeni, da so popolnoma pozabli zanj voliti in so se v tem navdušenju podali domov. Clarmont Doane je bil nekoliko dni že vedno privatni meščan.

AMERIŠKI POSLANIK ZA ALBANJO.

Washington, D. C., 5. maja. — Predsednik Coolidge je imenoval Charles Hart-a za ameriškega poslanika v Albaniji. Mr. Charles Hart je časnikarski poročevalec.

DVA DRUŠTVENA JUBILEJA

Prihodnjo nedeljo, dne 10. maja bo dvoje krajevnih društev K. S. K. Jednote obhajalo svoj jubilej in sicer društvo sv. Jožefa, št. 2 v Jolietu, Ill., ter žensko društvo sv. Srca Marije, št. 86 v Rock Springs, Wyo. Prvo društvo (sv. Jožefa), bo proslavilo 35 letnico svojega obstanka. Ustanovljeno je bilo dne 4. maja, leta 1890, torej mu gre čast, da je prvo in najstarejše slovensko društvo v jolietški naselbini.

Društvo sv. Srca Marije, št. 86 je tudi prvo ali najstarejše slovensko društvo v Rock Springs, Wyo.; ustanovljeno je bilo dne 7. maja, 1905, torej bo sedaj obhajalo 20 letni jubilej. Uredništvo "Glasila" izraža tem potom obema slavljencema najiskrenejše čestitke.

ZGODOVINA RAZNIH VER-SKIH SEKT.

Naša katoliška vera ali katoliška Cerkev je med vsemi drugimi najbolj stara. Ustanovljena je bila pred 1900 v Jeruzalemu po našem Odrešeniku Jezusu Kristusu, ki je postavil 12 apostolov svojim naslednikom, da so širili katoliško vero. Druge verske sekte so bile ustanovljene kakor sledi:

Luteranska leta 1517 na Nemškem, po Martin Lutru; anabaptistovska, leta 1521 po Nikolaju Storck na Nemškem; kalvinistovska, leta 1534 po John Calvinu v Švici. Kalvinisti so znani na Skotskem in v Ameriki tudi kot presbiterijanci; reformiranci na Holandskem in kongregacionalisti v Ameriki. Episkopalsko vero je ustanovil leta 1534 angleški kralj Henrik VIII; unitarska kongregacijska sekta je bila ustanovljena na Nemškem, po Celariusu leta 1540; presbiterijanska (stara) je bila pričeta na Skotskem leta 1560; kongregacijska je ustanovil na Angleškem Robert Browne leta 1583; baptistovsko Roger Williams v Rhode Island leta 1639; kvakarje na Angleškem George Fox leta 1647; v Ameriki William Penn leta 1681; metodistovsko-episkopalsko vero je začel v New Hampshire John Wesley leta 1739; ustanovnik sekte svobodnomiselnih baptistov je bil Anglež Benjamin Randall leta 1780; sekto Disciples (učenci) kristjani je leta 1813 ustanovil Alex Campbell v Virginiji; reformirani metodisti so se pojavili leta 1814 v Vermontu; adventistovsko crekev je ustanovil v Ameriki William Miller leta 1831; vero spiritualistov je pričela učiti družina Fox v državi New York leta 1848; ustanovnica vere adventistov (7. dneva) je bila Mrs. E. G. White v Battle Creek, Mich., leta 1854; sekto Christian Scientists je ustanovila Mrs. Mary B. Eddy v Boston, Mass., leta 1879.

Dve tretjini takozvane družbe "400" obstoja iz samih številk.

HINDENBURG NASTOPI

Berlin, 5. maja. — Novoizvoljeni predsednik nemške republike, Von Hindenburg nastopi svoje predsedniško mesto 12. maja.

Društvena naznanila in dopisi

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Stefana, št. 1, Chicago, Ill., se tem potom naznanja, da je članstvo sklenilo na zadnji redni mesečni seji, da se korporativno vdeležimo proslave 35 letnice društva sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote v Jolietu, Ill., dne 10. maja.

Kateri se želi skupno ali korporativno vdeležiti, naj se gotovo zgleda pri katerikoli društvu, najkasneje dne 9. maja. V nedeljo se zbiramo točno ob 8. uri v cerkveni dvorani sv. Stefana.

Pridite v obilnem številu.

Odbor.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam društva sv. Janeza Krstnika, št. 11, Aurora, Ill., da bomo imeli skupno sveto obhajilo dne 10. maja ob 8. uri zjutraj; spovedovalo se bo že v soboto popoldne in zvečer.

Prosim vas, da se tega obhajila vdeležite v polnem številu. Tako imajo tudi vsi ostali Slovenci iz naše naselbine lepo priliko opraviti versko dolžnost. Saj to nas je sveta Cerkev učila, da moramo prejeti sveto obhajilo vsaj enkrat na leto (če že ne večkrat) in to ob velikonočnem času. Enako nam velja tudi naša mati K. S. K. Jednota; zatorej je naša dolžnost izpolnjevati njena pravila.

Čim več nas bo ta dan v cerkvi navzočih, toliko večji ugled bo za nas, to živče Slovence. Želeč, da vsi vpoštevate zgoraj omenjene besede, ostajami vaš sobrat

Joseph Fajfar, tajnik.
586 N. Broadway,
Aurora, Ill.

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 14, Butte, Mont.

Dragi mi sobratje in sestre obeh oddelkov:

Tem potom naznanjam, da je bilo na zadnji seji sklenjeno sledeče:

Kot člane in članice društva nas veže dolžnost, da opravimo našo versko dolžnost in sicer dne 24. maja. Spoved in sveto obhajilo se vrši v cerkvi Božjega Odrašenika (Holy Savior), na McQueens Addition. Spovedovalo se bo v soboto 23. maja, od 2. do 5. ure popoldne in zvečer od 7. do 8. ure. Sveta maša bo v nedeljo 24. maja ob 8:30 dopoldne.

Vse članstvo se zbira pred mašo v šolski dvorani, odkoder odkorakamo skupno v cerkev; po maši bodo imele naše žen-

ske pripravljene zajtrk (breakfast).

Bratje in sestre! Pridite v cerkev v obilnem številu; pokazimo, da se ne sramujemo svoje svete vere.

S sobratskim pozdravom vam udani,

John Malerich, tajnik.

NAZNANILO

Članom društva sv. Franciška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill.

Naznanjam, da je bilo na mesečni seji dne 5. aprila sklenjeno, da se naše društvo vdeležimo slavnosti v nedeljo dne 10. maja, katero priredi društvo sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote, povodom 35 letnice svojega obstanka.

Članstvo našega društva opozarjam, da se zbere v polnem številu ob 9:30 v šolski dvorani, in da se vdeležimo slavnosti po programu društva sv. Jožefa, in da z našo navzočnostjo pripomoremo na slovesen način obhajati 35 jubilej našega najstarejšega sobratskega društva v naši naselbini, to je društva sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote. Zatorej na svidenje v nedeljo dne 10. maja.

Z bratskim pozdravom,

John Gregorich, tajnik.

Iz urada društva Jezus Dobri Pastir, št. 32, Enumelaw, Wash.

Naznanjam vsem tistim članom in članicam, ki se niste opravili svoje verske dolžnosti, to je velikonočne spovedi, da jo opravite, dokler je še čas; ni pa treba čakati ravno zadnjega dneva ali zadnje nedelje, ker nihče ne ve, če bo ravno takrat mogel opraviti to dolžnost kakor sam misli; tako tudi nihče ne ve, kaj ga čaka v prihodnosti.

Father O'Hagan so mi obljubili, da nam bodo za tedaj preskrbeli slovesnega spovednika za tiste, ki ne razumejo angleščine; kdaj ravno, še ni znano, gotovo pa še pred nedeljo Presvete Trojice. Bržkone bo prisel Father Golob iz Seattle ali pa Father Augustine iz Lacy. Ko zvem natančen dan, bom že naznanil v tej okolici. Torej naj vsakdo gleda, da bo gotovo izvršil svojo velikonočno dolžnost; če ne, se bo z njim ravnalo po društvenih in Jednotnih pravilih.

S sobratskim pozdravom do vsega članstva naše dične matere K. S. K. Jednote.

Joseph Malerich, tajnik.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Naznanja se vsem članicam, da se korporativno vdeležimo slavnosti društva sv. Jožefa, št. 2, v Jolietu, Ill., v nedeljo, dne 10. maja. Zbiramo se točno ob osmi uri zjutraj v cerkveni dvorani ter gremo skupno z društvom sv. Stefana in društvom sv. Alojzija. Priglasite se do sobote, da si zagotovite vozni listek po znižani ceni.

Sosestrski pozdrav,

Julia Gottlieb, tajnica.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Antona Padovanskega, št. 87, Joliet, Ill., se naznanja, da je bilo na seji dne 19. aprila sklenjeno, da se naše društvo vdeležimo slavnosti in svete maše prihodnje nedelje dne 10. maja, katero slavnost priredi društvo sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote ob priliki Božjega Odrašenika (Holy Savior), na McQueens Addition. Spovedovalo se bo v soboto 23. maja, od 2. do 5. ure popoldne in zvečer od 7. do 8. ure. Sveta maša bo v nedeljo 24. maja ob 8:30 dopoldne.

Vse članstvo se zbira pred mašo v šolski dvorani, odkoder odkorakamo skupno v cerkev; po maši bodo imele naše žen-

želimi ili novae illicite.

Dalje opominjam vse one, koji su zaslužili svoje mesečne assessmente, da iste podmiruju na budućoj sjednici; jer se bu ž njima postupalo po pravila K. S. K. Jednote i društveni odredba.

Isto opominjam sve, koji imaju spovedne listke, da mi je oddaju, da mi se ne bu i to du go potrpalo kod mene.

Opet opominjam sve, koje ne bum mogal sam obavestiti, to jest decu, koja su navršila 16 let, da bi došla na sjednici in čemo pozvati ljecnika, da jim izpuni zdravniške liste; mogu tako doći isto i drugi, koji želijo pristupiti u naše redove; pa jim ljecnik izpuni in je pregleda; još je vrijeme, dok je prosta pristupina. Koji željete pristupiti, dogite ranije, dok su ljecniki u ofisu. Braća i sestre, ne mislite, da nas je previše. Još vas opominjam, da delajmo za napredok društva; kaj nas bu više, bumoj jači. Zbilja očemo nešto govoriti o našem pikniku za kojega smo zarentali farmu ili grove George Car-a. Piknik će se vršiti na 28. juna, zadnja nedelja u mesecu, da bu znano svim okolo Pittsburgha našim sosednim društvom.

Sa sobratskim pozdravom,

Matt Brozenic, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Ane, št. 139, La Salle, Ill.

S tem uljudno vabim vse članice našega društva, da bi se gotovo vdeležile prihodnje seje dne 10. maja ob 2:30 popoldne. Na tej seji se bo razmotrivalo zaradi naše nameravane veselice dne 30. maja.

Dalje vam naznanjam, da je bilo na seji dne 19. aprila sklenjeno, da se bo naše društvo vdeležilo katoliškega shoda, katerega bomo imali v kratkem tujak v La Salle.

Obenem prosim, da članice, katere niste še prinesle denarja za tikete, da to storite pred veselicco.

K sklepu se enkrat opozarjam vse soestre, da se vdeležite prihodnje seje, ker, kakor bo sklenjeno na seji, tako bo ostalo.

S soestrskim pozdravom,

Rose Uranich, tajnica.

Iz urada društva sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Sa ovime se naznanja članom i članicam, da se bu obdržavala dojuča sjednica dne 10. maja tačno ob 2 sata poslije podne u obični prostorijama. Na istu sjednici ste svi naproseni i pozvani, da bi bili u većem broju prisutni, jer će se davati proračun od naše prošle predstave i zabave od 22. aprila.

Isto vas opominjam, da bi bili prisutni svi u 2 sata, u pravom vremenu, jer imamo već važni točka na dnevnom redu reševati. Braća i sestre! Ova sjednica vasu se bu vidila nasako jer je na tri tjedna; to znate kakaj je, jer je bila ona prva na 5 tjedni. Dalje opominjam celokupno članstvo da buju znali, da je prihodnja sjednica isto zanimiva i buju znali o svemu kako stojimo.

Opet, koji člani još nisu čitali mojeg prvog dopisa, da buju znali, da bu svaki član i članica imal razpored prihodnje sjednice 50c za tikiť prošle predstave ili zabave. Koji ne buju sami došli, da buju znali poslati. I to valja za vse člane i članice, bilo u mestu ili na putni listi, jer je to za društveno blagajnu u ime bolniške potpore naše braće i sestre.

Dalje kako sam već puta obelodanil, da koji buju plaćali doma da se neka počure u sobotu posle podne od 5 do 9 sata i u nedelju od 9 do 12 sata. Štoga molim sve, koji imaju tikiťe od prošle zabave (22. aprila) i još od prve zabave (23. februara), da mi je predaju na prihodnoj sjednici ili prije. Ja

NAZNANILO

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

želimi ili novae illicite.

Dalje opominjam vse one, koji su zaslužili svoje mesečne assessmente, da iste podmiruju na budućoj sjednici; jer se bu ž njima postupalo po pravila K. S. K. Jednote i društveni odredba.

Isto opominjam sve, koji imaju spovedne listke, da mi je oddaju, da mi se ne bu i to du go potrpalo kod mene.

Opet opominjam sve, koje ne bum mogal sam obavestiti, to jest decu, koja su navršila 16 let, da bi došla na sjednici in čemo pozvati ljecnika, da jim izpuni zdravniške liste; mogu tako doći isto i drugi, koji želijo pristupiti u naše redove; pa jim ljecnik izpuni in je pregleda; još je vrijeme, dok je prosta pristupina. Koji željete pristupiti, dogite ranije, dok su ljecniki u ofisu. Braća i sestre, ne mislite, da nas je previše. Još vas opominjam, da delajmo za napredok društva; kaj nas bu više, bumoj jači. Zbilja očemo nešto govoriti o našem pikniku za kojega smo zarentali farmu ili grove George Car-a. Piknik će se vršiti na 28. juna, zadnja nedelja u mesecu, da bu znano svim okolo Pittsburgha našim sosednim društvom.

Sa sobratskim pozdravom,

Matt Brozenic, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se vdeležimo slavnosti dne 10. maja, katero priredi naše bratsko društvo sv. Jožefa, št. 2 K. S. K. Jednote v Joliet, Ill., povodom 35. letnice svojega obstanka.

Kakor znano, bo ob 10. uri slovesna sveta maša v cerkvi sv. Jožefa in takoj potem bo pa banket v "Slovenia" dvorani. Ker bo več glavnih obdobjev naše K. S. K. Jednote navzočih, zato bo gotovo tudi več govorov za napredak bratskih katoliških društev in K. S. K. Jednote.

Zatorej uljudno vabim vse člane našega društva, da se polnoštevilno vdeležite te redke slavnosti. Pridite ob pol 10. uri v šolsko dvorano z društvenimi znaki (regalijami), da skupno odkorakamo k slovesni sveti maši in potem pa v dvorano na banket.

Sobratiški pozdrav vsemu članstvu našega društva in Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

S tem naznanjam članom našega društva, da je bilo na redni seji dne 19. aprila t. l. sklenjeno, da se

K 35-LETNICI DRUŠTVA SV. JOZEFA, ŠT. 2. V JOLIET, ILL. — SE ŽIVECI USTANOVNIKI DRUŠTVA.

Prva vrsta od leve na desno (sedeci): Math Bezek, Frank Zlogar (umrl 9. aprila 1925, George Stonich, Martin Kramarič, Marko Plut. — Zadej (stoječa): Mart. Fir, Marko Nemanich. — Opomba: Na tej sliki manjka še treh živečih ustanovnikov društva in sicer: Anton Golobich, podpreds. društva, dalje John Kambič in John Ramuta. Slika A. Golobiča je v skupini društvenega odbora.

URADNIKI DR. SV. JOZEFA, ŠT. 2. V JOLIETU, ILL.

Prva vrsta (sedeci) od leve na desno: Martin Kramarič, zapisnikar, John Plut, tajnik, John Kramarič, predsednik, Anton Golobich, podpredsednik in ustanovnik društva, Anton Glavan, blagajnik. — Druga vrsta od leve na desno: John Plut, ml. tajnikov pomočnik, John Zivec ml. 1. nadzornik, Joseph Bučar ml. zastavnik (lansko leto), Anton Rus, III. nadzornik, Alojz Martinčič, II. nadzornik, Mihael Zoran, ravnatelj, Joseph Bučar st. II. maršal, Joseph Videtič, I. maršal. (Op. ured. Ta slika je bila narejena lansko leto in je povzeta iz Spominske knjige).

društvo rastle hitro. Žene in dekleta v Canonsburgu in okolici, sedaj imate svoje lastno društvo. Pristopajte k temu in vodite ga do zmage, pa naj si bo pot gladka ali pa robata. Bodite srčne in pogumne pri tem delu. Rad bi tukaj imenoval tisto "Francko," ki se je največ trudila in ima velike zasluge pri ustanovitvi novega društva, pa sem pozabil njeno ime. Res škoda; naj mi bo torej oprosteno.

Prav dobro smo se imeli celo popoldne, tako dobro, da bi bil kmalu pozabil, da moram biti ob 8 že nazaj v Pittsburgu. Posloval sem se od prijaznih rojakov ter jih zagotovil, da ne bom pozabil njih gostoljubnosti. Hitro sva se peljala do kare z Father Zacharski-jem in kmalu sem zopet omahoval sem in tja med tem, ko je kara hitela. Pobirali smo potnike celo pot in tako smo imeli par minut zamude. Par minut je kratek čas, toda dosti je bil dolg, da sem zamudil vlak nazaj v Cleveland. Ti hantlan lukamatija, da bi ga še kje srečal, bi ga lopnil po nosu. Niti tiketa nisem kupil;

hotel sem skočiti takoj na vlak, pa mi je prav pred nosom figo pokazal. Nič drugega mi ni preostajalo, kakor čakati od 8. pa do 11. ure zvečer. Pa kaj se če? Jeziti se ni zdravo, kregati ne koristi nič, in tako sem rajši molčal. Hodil sem gori in dolj po kolodvoru in prebiral vse napise, opombe, svarila in kar sem mogel najti po celem kolodvoru. Končno je prišla moja ura in moj vlak. Precej pred časom sem vstopil, se vlegel v postelj v Pittsburgu, zjutraj pa sem se zbudil v Clevelandu dolj pod velikim mostom, kjer je kara stala in čakala odpeta, med tem, ko je večji del vlaka hitel naprej za svojim nosom.

K 35 LETNICI DRUŠTVA SV. JOZEFA, ŠT. 2. JOLIET, ILL.

Cenjeni mi člani:

Kot ustanovnik vašega društva se jaz in še nekaj med nami živečih članov dobro spominjamo rojstnega dne društva sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote, to je dne 4. maja, 1890. Pojmi o društvenem gibanju sem dobil

JOSIP STUKEL

glavni ustanovnik dr. sv. Jožefa, št. 2. in prvi predsednik K. S. K. J.

pri Čehih; bil sem namreč tudi član podpornega društva sv. Janeza Nepomuka pri cerkvi sv. Prokopa v Chicagu, Ill., ter sem videl in opazoval vse njih obrede v splošnem društvem in Jednotinem oziru. Vse to me je tako ganilo, da sem si mislil in želel: "Ali bomo mi Slovenci kdaj dočakali tolike množice društev in naše lastne Jed-

note?" In zares se nam je to tako dobro posrečilo, če ne še boljše kot so imeli tedanji Čehi.

Jaz sem se s svojo družino preselil dne 1. aprila, 1890 iz Chicaga v Joliet, Ill., v našo, tedaj še majhno slovensko naselbino. Takoj sem si v Jolietu mislil: "Jože, tukaj je prilika za začetek ustanovitve društva!" In res, že tekom enega meseca (dne 4. maja, 1890), je bilo društvo sv. Jožefa ustanovljeno. Istočasno, ali tedaj gotovo še nismo imeli naše slovenske cerkve, ne duhovnika; hodi-ti smo morali v nemško cerkev k službi Božji. Kmalu zatem so se Nemci začeli pritoževati, da nimajo za nas prostora; v-leli so nam, da naj si zgradimo svojo lastno slovensko cerkev.

Leta 1891, ko je moralo imeti naše društvo sv. Jožefa skupno spoved in obhajilo, tedaj smo najeli samo pritličje pod Irsko cerkvijo Matere Božje, ter smo naprosili danes že ranjkega slovenskega duhovnika Rev. Solnce-ta iz St. Paul, Minn., da nas je prišel izpovedat in maševat. Bilo nas je mnogo navzočih pri službi božji. Father Solnce je

takoj uvidel, da je treba nekaj ukreniti, da bi naši rojaki imeli svojo lastno cerkev in slovenskega duhovnika. Pri tej priliki je Rev. Solnce oznanil, da bo danes popoldne skupno zborovanje v Wernerjevi dvorani, kamor naj pride vsak jolietški Slovenec. In res, vsi so prišli, ker so se za to idejo zanimali. Gotovo zemlja ali stavbišče je bilo že kupljeno par let popred in izbrano po nadškofovem zastopniku, sedaj tudi že pokojnem Father Manitorju, župniku češke farsne na De Koven St., Chicago, Ill., in na tem odbranim stavbišču na N. Chicago St. v Jolietu stoji danes krasna slovenska cerkev sv. Jožefa, ki je najlepša katoliška cerkev v celnem mestu. Ime sv. Jožefa je dobila po patronu našega društva sv. Jožefa.

Na tej seji je predsedoval Rev. Solnce; izvoljen je bil tudi ves cerkveni odbor za to težko delovanje. Father Solnce nam je obljubil, da nam bo on preskrbel izvrstnega duhovnika naravnost iz Ljubljane, namreč svojega soočla. In res, čez par mesecev za tem je bil Rev. F.

S. Sušteršič že v Jolietu, ki je odzvel veliko skrb izvoljenemu cerkvenemu odboru.

Potem so dobili jolietški Slovenci veliko poguma; utnavljalo se je društvo za društvom, razne zabavne klube itd. Ko so v Joliet prihajali naši rojaki iz raznih drugih naselbin, se jim je tako dopadlo, ko v starokrajaki beli Ljubljani. Rekli so: "Tudi jaz se bom semkaj preselil!" Polagoma so se eden za drugim zares preselili v Joliet, tako da tamkajšnja slovenska naselbina danes v margičem prekaša Nemce.

Dragi mi rojaki Slovenci! Tukaj vidite opisano, kako skušnjo sem jaz imel v društvem, Jednotinem in cerkvenem delovanju v mojem življenju. Leta 1888 bil sem le 23 let star (17. maja, 1925 bom pa 60!). Že tedaj ali kot mladenič sem hrepenel, da bi se slovenski narod v Ameriki združil; kajti istočasno še slišati ni bilo o naših odpadnikih ali brezvercih; vsi isti so se pojavili šele potem, ako so sploh kateri. Jaz pa temu sedanes težko verujem, saj so vendar tudi vsi taki slovenske katoliške matere sinovi; da bi oni tako daleč zavrgli svojo mater in ujene nauke, zelo dvomim; taki ljudje so propalice in izdajalci slovenskega naroda, ki je bil že stoletja in stoletja veren. Motijo se, če mislijo, da so vsled sovražstva do vere morda bolj napredni? Naj nam pokažejo le eno naselbino, katero so naš odpadniki spravili do ugleda in slovesa med Amerikanci. Katoliški Slovenci v Ameriki imajo v tem oziru veliko več zaslug v splošnem oziru, ker so z ustanovitvijo slovenskih župnij in šol razne naselbine najbolj rastle in napredovale. Baš v takih naselbinah se je še do danes ohranil naš materni jezik, ker imamo slovenske farné šole; drugod pa slovensčina že hira.

Slovenci, ako živite v krajih, da vas je samo malo število, naj bo eden izmed vas bolj agil in ustanavljajte nova društva naše K. S. K. Jednote. Pišite glavnemu tajniku za pojasnilo. Društvo bo polagoma in vedno bolj rastle; potem bo potreba duhovnika, cerkve in šole, in naselbina bo kmalu v lepem redu. To so moje lastne skušnje še tudi danes, ko sem že 60 let star!

Nikdar ne zataji svoje vere. Bodi ponosen, da si katoličan; mnogo drugovercev bi bili radi katoličani, toda ni jim dana prilika, da bi bili v tej veri podučeni. Sramota je, kdor zataji svojo mater, svoj narod, svojo domovino; še večja sramota je pa za onega, ki zataji vero svoje matere!

Cenjeno mi društvo sv. Jožefa, št. 2, K. S. K. Jednote! Ker boste dne 10. maja, 1925 obhajali že 35 letnico obstanka, vam želim jaz, sedaj živeč daleč tujak na zapadu, in državi Montana, največ napredka. Ko smo to društvo ustanovili, bilo nas je samo 17 članov; glejte pa danes skupno število članov! Jako žal mi je, da mi ni mogoče biti osebno med vami pri tej slavnosti; bom pa isti dan z vami v duhu; spominjal se bom na moje delovanje med vami pred 35 leti.

Pomislite, dragi mi sobratje, koliko dobrega dela se je v teh letih storilo v pomoč vdovam in sirotam ter sobratom v nesreči s pomočjo naše podporne matere K. S. K. Jednote. To naj bo vsem, še živečim ustanovnikom v ponos in zadostilo; to naj bo pa tudi v ponos vedno marljivim društvenim odbornikom. Bog vas živi!

Ustanovnik vašega društva:
Joseph Stukel.
Twete, Mont., 25. aprila, 1925.

ZAHVALA

Slovenskemu Dramatičnemu klubu v Pueblo, Colo.

Pred letom dni se je ustanovil v Pueblo, Colo., dramatični klub. Namen kluba je proizvajati dramatiko ter podpirati

svoje člane v slučaju morebitne onemoglosti. Klub, ki je še dokaj mlad je med časom svojega obstanka priredil že več dramatičnih predstav ter s tem pomagal k ljudski izobrazbi.

Ker sem jaz, spodaj podpisani tudi član omenjenega kluba, in ker so člani kluba videli, da sem v veliki stiski in potreben podpore (bolan sem namreč že skoro leto dni), so na seji meseca marca sklenili, da bodo priredili veselico in čisti dobiček pa izročili meni ter moji družini v podporo.

Veselico se priredili v nedeljo dne 26. aprila. Veselica je bila dokaj dobro obiskana; čistega dobička je bilo \$102, katero svoto sem prejel jaz.

Cenjeni mi člani, posebno pa še vi odborniki! Ne vem s kom bom vam poplačal. Za vaše trudapolno delo in dobrote se vam tem potom najlepše zahvaljujem v imenu moje družine.

Zahvaljujem se tudi vsem onim, ki so kupili tikete za veselico in tudi vsem onim, ki so veselico posetili.

Prepričani bodite, da ta dobroti mi bo ostala v trajnem spominu, in ako bo meni dana še kdaj prilika, da mi Bog podeli zdravje nazaj, bom ob vsaki priliki tudi vam pomagal po svojih skromnih močeh, kjerkoli bom mogel.

Torej še enkrat prisrčna hvala vsem skupaj, posebno pa klubovim odbornikom: predsedniku Frank Brajda, tajniku Fr. Gloču, ter blagajniku Joe Kralju, ker so toliko delovali, da se je nekaj naredilo za mojo potrebno družino.

Matt Jesih.
Pueblo, Colo., 30. aprila, 1925.

Prvi tat: "Danes bi pa lahko poskusila kak večji vloni... zdaj je pravi čas."

Drugi tat: "Zakaj je ravno zdaj pravi čas?"

Prvi tat: "Ker je mestni policijski pes nahoden!"

Večkrat se pripeti, da matere ne morejo dojeti svojih otrok in vsled tega jim je treba poiskati kaka drugo hrano.

Bordenovo Eagle Mleko je najboljšše nadomestilo za materino mleko ter ga priporočajo zdravniki vsled njegove čistosti ter prebavnosti.

Če pošljete ta oglas The Borden Company, Borden Building, New York, vam bodo povedali v vašem jeziku, kako je treba hraniti vašega otroka z Eagle Mlekom.

Dept. 2

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

časopis našega naroda

Uredništvo in upravljalništvo
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telefon: Randolph 628

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA.
Published by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 628.

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1896.
GLAVNI URAD: 1094 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18%; solventnost mladinskega oddelka znaša 121.43%.
Od ustanovitve do 1. aprila, 1925 znaša skupna izplačana podpora \$2,489,511.00
GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Pristand, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grabek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.
Vrhovni skrbnik: Dr. Jos. V. Grabek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Great St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.
NADZORNI ODBOR:
Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1549 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Gera, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
Martin Shukla, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.
POROTNI ODBOR:
John R. Sterbens, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremenc, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Tremposh, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.
PRAVNI ODBOR:
John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Mara, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.
John Buzkovich, 1201 So. S. F. Ave., Pueblo, Colo.
UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajóce se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisne društvene vesti, razna sraznija, oglase in naročila pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

POPRAVEK.

V mojem poročilu, priobčenem v "Glasilu" minulega tedna pod zaglavjem "Tajnikom in tajnicam v pojasnilo," je bilo v prvem odstavku poročila nekaj neljubih tiskovnih pomot, zaradi tega je danes poročilo ponovno s popravki priobčeno in cenjeni tajniki in tajnice se prosijo, da to vpoštevatí blagovolijo.
Velikokrat se pripeti, da nekateri tajniki ali tajnice vpišejo novo pristoplo članstvo, v starosti nad 50 let v razred za \$500 zavarovalnine. Ko se v takih slučajih obvesti tajnika ali tajnico, da se prosilec ali prosilka, ki je dopolnil 50. leto svoje starosti ne more zavarovati za več kakor za \$250, sledi temu povpraševanje, zakaj je plačilna lestvica napravljena za \$500 zavarovalnine do 45. leta, če se članstvo, staro nad 50 let, ne more zavarovati za več kakor \$250.
Da v doboče izostane nepotrebno dopisovanje in odgovarjanje v tem oziru, zato se prosí cenjene tajnike in tajnice, da vpoštevajo sledeče:
Pravila člen XII, točka 95, stran 58 in 59 določujejo, da se zamore članstvo zavarovati za navadno posmrtnino ali za 20 letno zavarovalnino in sicer od starosti 16 do 40 let za \$2,000. V starosti od 40. do 45. leta za \$1,000. V starosti od 45. do 50. leta za \$500 in v starosti od 50. do 55. leta za \$250.
Iz tega je razvidno, da prosilci, ki niso še dopolnili 40. leta svoje starosti se lahko zavarujejo od \$250 do \$2,000. Oni, ki so prekoricali 40. leto in niso še 45 let stari, se zamorejo zavarovati do najvišje svote \$1,000. Prosilci, ki so nad 45 let stari, toda niso še dopolnili 50. leta, se zamorejo zavarovati za najvišjo svoto \$500. Vsi oni pa, ki so dopolnili 50. leto, toda niso še 55 let stari, se zamorejo zavarovati le za \$250.
Tako določujejo pravila, po katerih se je treba ravnati. Pri tem se ne more delati nobene izjeme. Nikesar se v tem oziru ne da spregledati in nikakoršne usluge se ne more storiti ne enemu in ne drugemu. Zakon je zakon in kot tak se ga mora vpoštevati od vseh strani brez razlike.
Kar se pa tiče plačilne lestvice, ki kaže, koliko plača članstvo zavarovano za \$500 v starosti do 55 let, pa moram omeniti, da lestvica nima nobenega stika s točko 95 Jednotinih pravil v kolikor se tiče starosti, do katere se novopristoplo članstvo lahko zavaruje za to ali ono zavarovalno svoto.
Pri Jednoti imamo danes članstvo v starosti od 16. do 78. leta. Ko se je sprejela sedanja plačilna lestvica, se je določilo, da vsi oni, ki so nad 55 let stari, plačujejo po starosti 55 let, zaradi tega se je pripravila lestvica za starost od 16. do 55. leta. Plačilna lestvica kaže ascement za omenjena leta za \$250, \$500 in \$1,000 zavarovalnine.
Ako bi bile zahteve nekaterih tajnikov in tajnic upravičene, ki trdijo, da bi se moralo na podlagi plačilne lestvice dati novopristoplim članom nad 50 let starim priliko do zavarovalnine \$500, potemtakem bi imeli pravico na podlagi plačilne lestvice zahtevati istotako \$1,000 zavarovalnine, ker lestvica do 55 letnega starostnega razreda je napravljena tudi za \$1,000 zavarovalnino. Zato bodi ponovno povedano, da pri sprejemanju članov in članic se ne sme ravnati po starosti označenih pri plačilni lestvici, v kolikor se tiče starosti in pa zavarovalnine. V takih slučajih naj se vselej vpoštevata točka 95 Jednotinih pravil. Pri plačilni lestvici naj se pa vpoštevata ascement, ki se zahteva za to ali ono starost enega ali drugega zavarovalniškega razreda.

V nadi, da se bo to v bodoče vpoštavalo, ter tako odstranilo veliko nepotrebnega pisarenja in nesamovoljnost pri novih kandidatih, ostajam z bratskim pozdravom,
JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Joliet, Ill., 1. maja, 1925.

V MESECU MAJNIKU.

P. P.

I.

Bilo je v mesecu majniku, ko je dospela tisto popoldne pošta v našo vas in je iz poštnega voza stopil mlad, gosposko obleden človek. Svoj ameriški koveček je oddal poštnemu hlapcu z naročilom, naj ga nese v zgornje prostore poštnega splotja, ker misli nekaj časa tukaj ostati in stanovati. V tem je že stal gostilničar na pragu in je odpeljal novega gosta v svoje najlepše prostore, da mu postreže. Novi gost je bil sicer neznana oseba, ampak po obleki in obnašanju sodeč, ga je gostilničar presodil za človeka, ki ima in ki se tudi ne bo branil plačati . . .

V pogovoru se je novi gospod zelo zanimal za razmere v vaši. Z zanimanjem je poslušal krčmarja, ki mu je razlagal, kdo biva v tej, kdo v drugi hiši; kdo je zadnja leta odmrli ali se preselil v tujino; kdo je premožnejši, kdo revnejši v vaši itd. Jedel in pil je tuje mleko. Proti koncu pogovora je postal nekam tih in zamišljen. Še preden se je zvečerilo, je odšel v zgornje prostore in se zaklenil v svojo sobo.

Zgoraj v sobi pa je sedel tujelec k oknu in gledal na cesto in preko streh tja čez polja do bližnjih gora, kjer so se zadnji žarki pomladnega solnca hoteli ravno posloviti. Vonj po cvetju se je širil z vrtev in rahel vetrič ga je prinašal gor v sobo. Po cesti so hoteli ljudje kot bi se jim kam mudilo; nekateri posamez, drugi v gruclah. Ženske so nosile seboj molitvene knjižice in — zlasti dekleta — zrlje nekam veselo in slovesno predse . . . Ah, da! Bil je mesec majnik — in ljudstvo je hitelo k žarnicam. Tam z griča doli je pel veliki zvon in vabil ljudi k večerni pobožnosti. Kako je to milo šlo do duše — to domače zvonjenje! Kako je odmeval tisti sveži zvonov glas — tisti znani, ki ga je tujelec popotnik nekoč v otroških letih prav iz teh lin doli tako pogostokrat slišal! Kje so tista leta! Kje so tisti ljudje, tovariši iz tistih let? Pač so večino ma še tukaj — toda leta so tekla, ljudje so odrastli in se izpremenili, nekdanji tovariši ne bodo več poznali tuje Amerikance in tuje morda ne bo spoznal znancev domačinov . . . Ljudje hite mimo — kdo se brega za množa, ki ob oknu sloni in ki mu je neznansko milo pri srcu!

Se dolgo je sedel ob oknu, tako dolgo, da je pričelo skupaj zvoniti. Cesta se je izpraznila, ljudje so vreli v cerkev. Tudi on bi bil šel, toda bil je truden in čudno otožen. In ljudje v cerkvi bi ga gledali in se motili v pobožnosti. Jutri, pojutranjen se obleče podomače in todaj pojde tudi on — domačin med domačine . . . Pojde in pomoli v farni cerkvi, pred kipom Matere božje, pred kristnim kamnom . . . In kam se pojde? Na Goljavo nad vasio pojde tudi! Tam gori stoji kapelica s kipom majniške Kraljice. Ob tej kapelici so včasih kot otroci pasli, se igrali in v mesecu majniku krasili Marijin kip s prvim pomladanskim cvetjem . . . Tja gor pojde in na tem tako ljubem kraju si obnovi spomine otroških let!

In tujelec je sedel, pa sam ni vedel, kdaj se mu zatisnele trudne oči, glava mu je klonila na prsi in sanje so ga ponesle na Goljavo nad vasio pred kapelico Matere božje majniške.

Vincenc — ali kakor so ga v otroških letih klicali: Cene — je bil odšel s svojimi starši v Ameriko, ko je štel komaj deset let. Oče je bil odšel tja že poprej. Ker je oče znal gladko

pisati in brati in imel sploh sposobnost, je bil v kratkem prišel od navadnega delavca do strojnega paznika in imel dober zaslužek. Zato je pisal domov po Cenetu in Cenetovo mater, in vsi trije so si ustanovili v Ameriki drugo domovino. Toda materi novi svet ni ugajal. Bolehala, je in umrla že drugo leto. Tako sta oče in Vincenc šivela sama, varčno in priprosto, in premoženje je raslo, zlasti odkar je Vincenc postal močnejši in tudi dobil delo v tovarni. Že je mislil na to, da bi si ustanovil v Ameriki domovino, za zmira — ko mu nesreča ugrabi očeta. In ta udarec ga je pretresel tako, da je sklenil tujino zapustiti in odpotovati nazaj v kraje, na katere so ga vezali spomini iz otroških let.

Vincenc je ostal v Ameriki veren kristjan, kar se ne more trditi o vseh Amerikancih.

Ni čudno, da tujelec v amerikanem kroju nihče izmed vaščanov ni spoznal. Sam se ni izdal, kdo da je, a leta napravijo iz otroka mladega moža, ki nekdanjemu otroku ni kar nič podoben. In tako so vaščani ugibali, kdo bi bil ta mladi tujelec, a niti krčmar, niti kdo drugi ni vedel povedati več, kot da je Amerikanec in baje zelo bogat.

Drugi dan po svojem dohodu se je napotil na Goljavo in trgaj po poti prvo cvetje, z namenoma, da po tolikih letih zopet enkrat ovenča Marijo majniško in se tem bolj živo zatoči v nekdanja leta. Kapelica na Goljavi in pa Marija v tronu — si je mislil — me bosta še spoznali kot nekdanjega znanca; ljudje so me itak pozabili . . . Pol vesel, pol otožen je prišel do vrha hriba. Kako tiho in mirno je bilo vse tu na vrhu! Niti glas ni došel iz doline gor; le rahel vetrič je pihal čez Goljavo. Kapelica je stala še vedno kakor nekdanj; le da je bila v teh letih nanovo pobeljena in osnažena. Tudi soha Marijina je bila prebarvana nanovo. Marija je zrla z oltarja doli še vedno tako ljubezno kakor včasih! In glej! Pridne roke so bile nanosile cvetja in zelenja in ovenčale nje oltar za majnik. Cvetke so bile do malega še sveže; torej je moral nekdo še pred kratkim biti tukaj. Pristopil je k oltarju in položil k drugemu cvetju še svoje; pokleknil potem in pomolil — in bilo mu je tako mirno in domače pri srcu, kakor da je otrok med otroci. V spomin si je poklical vsa leta od tedaj, ko se je ločil iz kraja, pa do sedaj, ko je zopet doma, in nekak tiha želja mu je prišla, naj bi našel doma zopet mir in srečo, ki je svet navzlic bogastvu nima in ne da. Denarja mu ne manjka sedaj! Ko bi mogel biti še enkrat domačin med domačini in si ustanovil kje blizu rojstnega kraja mirno življenje; potem bi dosegel — zdela se mu je — vse, k čemur ga vleče nemirno srce . . .

V takih mislih niti ni opazil, da kleči dolgo časa, niti ni slišal, da po hribu gori doni Marijina pesem iz dveh dekliških grl. Sele ko se je pesem približala, se je zdrnil in poslušal. Bil je napev, kot mu je donel v spominu od nekdanj:

"Ti pa Kraljica majnika,
Prosi za nas Jezusa! . . ."
Vincenc je postal nemiren. Da sta deklici namenjeni h kapelici, to je bilo gotovo. A maral ni, da bi ga videli. Skril bi se, toda kam? Vrh ne sme, ker pesem doni že skoro tik pred vrati. Ali naj se skrije za oltar? Spomnil se je, da izza oltarja pelje lestva skozi vdolbino v podstrešje kapelice. Po lestvi spleza na strop in ostane toliko časa, da deklici oddeta . . . Kakor misli, tako storil. Ko ga zadoneli dekliški koraki v kapelici, je bil Vincenc že na varnem.

lici, je bil Vincenc že na varnem.

Deklici sta prinesli seboj cvetja v košarah. Pokleknila sta najprej na oltarjevo stopnico in hoteli moliti. Toda kako sta se začudili, ko sta videli, da je ravnokar moral biti tukaj človek, ki je oltar okrasil s svežim cvetjem . . . Vincenc je s stropa doli slišal vsako besedico, ki sta jo šepetaje govorili med seboj. Tista, ki je bila po glasu poznati, da je starejša, je trdila, da je cvetje pač okusno izbrano, a ne tako okusno razvrščeno. In pristopila je bila, da nekaj poravnava in popravi. Potem sta dolgo klečali in molili. Naposled sta vstali in ogledovali okrašen oltar.

"Kdo neki je donesel teh svežih rožic? Saj bližje kakor midve tu nihče ne stanuje," je vpraševala mlajša.

"Kdorkoli je bil — dober človek mora biti, ker Marijo ljubi," je odgovorila starejša.

Tu je vzkliknila druga kakor v strahu:

"Cila, glej — nož!"

Bil je Vincencov nož, ki ga je bil v naglici pozabil na oltarju, ko je porezal stebelca cvetličem.

"Poglej, kako lep nož!" je šepetala ena, "celo z zlatom udejan. Cigav je neki? Gotovo nikogar iz naše vasi!"

"Potem mora biti onega tujca, da ga nisva srečali?"

"Kaj bova z nožem?" je vpraševala mlajša.

"To je gotovo, da ga morava vrniti še danes; ali vsaj vprašati, če je njegov. Frantica, ali ga poneseš na gostilno?"

"Cilka, nesi ga ti. Jaz se bojim tujega človeka."

"Tropica! No, ponesem ga jaz. In če dobim za plačilo tisoč goldinarjev, potem boš jokala in se kesala, da ni sreča

doletela tebe," se je šalila starejša.

Vincenc je spoznal, da sta morali biti sestri.

Ko sta odšli, si je upal s svojega skrivališča. Od daleč je še donela dekliška pesem in se izgubljala v daljavi. Mehko in milo mu je bilo pri srcu, ko je stal ob oltarju in zamišljen poslušal glasove, ki so se izgubljali. Kdo sta bili deklici? Katera je ona starejša, ki mu ima prinesiti nož nazaj? Kaj poreče? Kaj naj ji da za plačilo? Malo pozneje je korakal po nasprotni strani v dolino in — čudil se je sam sebi — duša mu je bila čudno vesela in nič več se mu ni zdelo, da bi bil prišel tujec med tujece, ampak domačin med domačine . . .

II.

Kako se je začudil Vincenc, ko mu naznani tisti večer gostilničar, da je Mehletova Cilka tukaj, ki je prinesla nož, ki ga je najbrže on pozabil v kapeli na Goljavi.

"Kdo? Mehletova Cilka?" se je začudil Vincenc.

"Da, rajnega Mehleta starejša hči. S sestro Francico sta bili danes na Goljavi in našli nož —"

"Rajnega Mehleta hči?" je začuden vpraševal Vincenc, "ali je Mehle umrl?"

"Da. Skala v lomu ga je ubila. Tega je dve leti. Ali ste ga poznali? Ali morda — ne zamerite!"

Krčmarica je hotela vprašati, če ni on morda domačin tukaj, da pozna imena posameznih. Pa si ni upala.

"Poznal? Kajpak da sem ga poznal. To je bilo pred leti. Da, tega je že dolgo."

In Vincenc je začel hoditi po sobi gori in doli. Čudno mu je bilo pri srcu. Ali ni bilo današnje srečanje v kapelici nenavaden slučaj — neko znamenje za prihodnost? Rajni Mehle je bil vendar tisti, ki je posodil Vincencovemu očetu denar, da

je ta sploh mogel v Ameriko. In sedaj je Mehle mrtev, žena a hčerami morda revna, Vincenc pa bogat po svojemu očetu . . . Ali ni torej današnje naključje nekaj več kot samo naključje?

"Kaj naj porečem Cilki?" ga je zdrnila krčmarica, ki je, čudež se, stala ob strani in opazovala zamišljenega gosta.

"Cilki? Da! Recite, da je nož moj, da se lepo zahvalim ter da se jutri sam zglašim pri Mehletu."

"Dobro."

In krčmarica je odšla. Vincenc pa je še dolgo in razburjen hodil po sobi gori in doli in premišljeval, kaj prinese jutrišnj dan. Vleklo ga je, da bi bil šel takoj, toda ni se hotel premagiti, ker stvar je premisleka vredna — in jutri je še en dan.

Drugi dan pa se je raz zglašil pri Mehletovih. In dognalo se je, da je Cila tista, ki sta pred davnimi leti skupno z drugimi otroci pasla po Goljavi in v mesecu majniku nanesele Mater božji majniški izmed vseh otrok vselej najlepših cvetlic.

In kako čudno, da sta po tolikih letih zopet oba na eniništi dan okrasila Marijino podobo! In kako lepo, da on — bogati Vincenc — pride in se ne sramuje revne družine Mehletove in govori, tako uljudno in prijazno kot domačin z domačini!

Kaj naj še povem? Kaj drugega kakor to, da je bilo zopet v mesecu majniku — in sicer leto potem — ko je bila dodelana na Goljavi blizu kapelice lična hišica, kamor sta se imela v kratkem preseliti Vincenc in Cila kot mož in žena. Ko bo poslej vsako leto zabrstil mesec majnik, pač ne bo treba Vincencu in Cili cvetja donošati od daleč; zakaj tik pred hišo se razprostira lepo urejen vrt, čigar gredice bodo posejane z najlepšim pomladnim cvetjem — Mariji v čast.

Naznanilo in Zahvala.

Tužnim srcem in v globoki žalosti naznanjamo, da je dne 21. aprila, po kratki, mučni boleznini preminul ljubljeni soprog in oče

John Jadrich

Ranjki je bil doma iz sela Jadrič v metliškem okraju v Belokrajinu, kjer zapušču še živečo 78-letno mater ter dva brata in eno sestro.

V našo sveto dolžnost si silemo zahvaliti se vsem darovalcem krasnih vencev, kakor tudi onim, kateri so pri sprejemanju dali na razpolago svoje avtomobile. Zlasti gre naša zahvala sledečim družinam in posameznikom:

Jos. in Frančiška Kastelic, Euclid, O., Anton Rahija, Frank Vesel, John Skully, Terezija Runjevac, Jos. Marhar, Anton Grdina, Mary Bukovec, Mary Baričević, Andrej Bačnik, Thomas Živko, Philip Vitigo, Johanna Kramaršič, Frank Fajfar, John Skufca, Slapnik & Co., John Breskvar, Anton Mlinac, Anna Perko, Frank Kmet, Anton Šaržija, George Brkič, Frank Kovačić, Jernej Knaus, Tom Barbarič, John Hribar, Tom Rušnov, Anton Podgavec, Walter Huebner, družina Taylor, družina Feethly, družinam Jazbec in Arko, Mike Kristolj, East 33rd Str. Boys, Pevski zbor cerkve Sv. Pavla, družina Gibbons, James Debevec, Louis J. Pirc ter "uslužbenec" "Ameriške Dohovine", uslužbenec W. S. Tyler Co., uslužbenec Richman Bros. Co. za njihov dar, kakor tudi trdci Richman Bros. za posojene avtomobile pri pogrebu.

Nadalje še iskreno zahvaljujemo društvu Sv. Vida, št. 25. KSKJ, ter društvu "Liga", št. 129 SNPJ, katerih član je bil ranjki, za darovane krasne vence in spremstvo do zadnjega počitka.

Lepa hvala Rev. M. G. Domladovcu, župniku cerkve sv. Pavla, ki je ranjakega obiskal pred smrtjo in za spremstvo iz hiše žestiti v cerkev in na pokopališče ter za njegov ganljiv govor. Lepa hvala tudi Rev. Dick-u, župniku cerkve Our Lady of Lourdes, ter Rev. Virantu, kaplanu cerkve sv. Vida, kteri sta sodelovala pri cerkvenih in pogrebniških obredih.

Zahvaliti se moramo tudi pogrebnikom Grdina & Sons, ker je bilo vse lepo in točno uredjeno, ter za izvrstno vodstvo pogreba. Konec se zahvaljujemo tudi vsem onim, ki so ranjakega prišli krepiti na mirno odru in ki so čuli ob njegovih kralji in ga spremlili na pokopališče, kakor tudi onim, kateri so nas tožili ob težki izgubi ljubljenega soproga in očeta.

Ti pa dragi John, ljubljeni soprog in oče, počivaj v miru in naj ti bo lahka ameriška gruda!

Zalujoci ostali:
Anna Jadrič, soproga,
John in Victor, sinova, Mary, Anna (omozena Podgavec), Helen, Josephine in Albiza, hčere; Frank, Michael in Isidor, bratje, Katarina in Barbara, sestri, Anton Podgavec, zet; Louise, Susana, Jadrič, sinovi.

Cleveland, O. dne 1. maja, 1925.

ANGELČEK

LITTLE ANGEL

GLASILO MLADINSKEGA ODDJELA K. S. K. JEDNOTE

Izjava vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelčka": Rev. J. J. Oman, 3547 E. 90th St. Cleveland, Ohio.

OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. U.)

Issued every first Wednesday in the Month.
Editor's Address: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 90th St. Cleveland, Ohio.

De Amicis:

MOJA MATI.

Ko sva bila večeraj skupaj z učiteljico, ki poučuje tvojega brata, si se napram svoji materi premalo spoštljivo obnašal. Henrik, da se kaj takega nikdar, nikdar več ne zgodi! Tvoja nespoštljiva beseda me je zadelo v srce, kakor bi me ranil s konico meča. Misel mi je pohitela nazaj v leta, ko sem neko noč kleče bdela nad tvojo posteljo, da izmerim vsak tvoj dih; iz strahu sem skoro krvavela in iz bojazni šklepetala z zobmi, ker sem mislila, da te bom zgubila, in bala sem tudi, da bom zgubila, in bala sem di, da bom morda ob razum. In ti bi žalil svojo mater! svojo mater, ki bi dala vso svojo srečo, da ti odzame vsaj eno uro bolečine, ki bi beračila za te, ki bi šla za te v smrt, samo da te bi reši življenje. Misli na to, Henrik! Globoko v srce si vtisni to misel. Vidi, da te čaka v življenju mnogo strašnih dni; najstrašnejši pa bo tisti, ko boš zgubil svojo mater. Ko boš dorastel in boš močan in boš imel že skušnjo o življenjskem boju, boš nešteto pokljal mater, polasčala se te bo neizmerna želja, da bi vsaj za hip slišal njen glas, da bi videl njene odprte roke, ki bi te božale v tugi, kakor ubogega dečka, ki ga nihče ne štiti in ne osrčuje. Kako se boš tedaj spominjal vsake bridkosti, ki si jo ji povzročil in kako tebo to grizlo, nesrečnej!

Ne pričakuj v življenju vedrih dni, ako boš žalil svojo mater. Kesal se boš, prošil jo boš odpuščanja, njen spomin ti bo svet — toda zaman! Vest ti ne bo dala miru; materina sladka in dobra podoba bo za te vedno izraz trpkosti in očitanja, ki bo neprestano trpinčilo tvojo dušo. Henrik, zapomni si: izmed vseh človeških čustev je to čustvu najbolj sveto; nesrečen tisti, ki ga z nogami tepta. Tolovaj, ki spoštuje svojo mater, ima vendar še nekaj časti in ljubezni v svojem srcu. Naj je človek še tako slaven, če povzroča svoji materi bol in žalost, ni drugega kakor izvržek človeštva. Nikdar naj ne pride preko tvojih ust trda beseda zoper njo, ki ti je dala življenje. In če ti je morebiti enkrat ušla kaka trda beseda, naj ne bo strah pred očetom, ampak nagib duše, ki te vrže pred materino nogo, da jo s poljubom odpuščanja prosiš, da ti izbriše s čela znak nevaležnosti. Jaz te ljubim, moj sin, ti si najdražji up mojega življenja, toda raji bi te videla mrtvega kakor napram svoji materi nevaležnega.

F. Brojan:

SMARNICA.

V tihem logu, krasnem logu sladko mi je zadelatela cvetka zala, cvetka bela, moja ljuba smarnica.

Med zelena lista lepa lice svoje zorno skriva, z roso čisto se univa, krog razirja sladki vonj...

O, Marija, najsvetejša, najčistejša ti devica, Ti najmilša si cvetica, Ti si ljubka smarnica.

Ti pas dvigaš, sladka mati, z uporn srca nam navdajaj, z vonjem dušo nam napajaj, z vonjem svetih čednosti!

K. A.:

ZELJE.

I.
Rad slavček jaz bil bi, da mi lo žgodel, na grobnem vam križu prisrčno bi pel.

Bi drugi zleteli veselo na jug, v jeseni ostal bi kot zvesti vam drug.

Pa prišla bi zima, mrzav hud bi me vzel, na grobu, vam, mati, nič več bi ne pel.

II.
Bil rajši bi cvetka, bi rdeče cvetel, na grobu vam, mati, prijetno dehtel.

Ko prišla bi jesen, bi cvet se osul, krasil bi gonilo, dok sneg ga zasul.

Na vigrad bi dvignil nad grobnem se spet, na novo razcvetel brez konca bi let.

M. Elizabeta:

KO PRIDE MAJNIK ČEZ RAVAN!...

Ko pride majnik čez ravni ves lep in svež, z prebleženim obličjem, ob cvetu svet se tiho pogovarja; ko zali loj ponasa se v cvetličem; ko zemljo krije majniško zelenje, mi vstaja v duši vroče hrepenenje.

O nji, ki ljubim jo na moč, ob cvetu svet se tiho pogovarja; slavi jo dan; slavi srebrna noč, zarana šli je poje rujna zarja; vse, vse razumim, lepo, lepo, lepo, jaz, njen otrok, pa zrem le njeno sliko.

Oh, silko le! Kdaj se odpre nebo? Kdaj prvič jo zagledam v hiši večni? Kdaj sreča z njenim mojem se oko? Kdaj mater bo objel otrok presrečni? Kdaj tisti zlati majnik mi prišije, ko bom na Srcu mater Marije?

MALI TAMBUR.

Mihalov.

Bilo je v začetku februarja, leta 1807. Zima je pritisкала z vso silo. Francoski cesar Napoleon je zbiral vojske okrog pruske vasice Eylau, da bi obkolil rusko armado, ki je bila v bližini. Tisto jutro, pred odločilno bitko vzbudi Napoleon na vse zgodaj svojega pobočnika, češ: "Savary, hitro na noge, da si ogledava naše vojske."

Zajahala sta vsak svojega konja in jezdira v sneženo noč. Ko dospeta do topniškega polka, v katerem je bil Napoleon pred 15 leti kapetan, zapazi cesar malega tamburja, ki je imel 10 do 12 let. Borna otroška postava, ki je na videz le s težavo nosila boben. Napoleona tako preseneči, da stopi s konja, prime malega tamburja za bradico in ga očetovsko prijazen vpraša:

"Koliko si star, dečko moj?"

"Kmalu bom 12 let, moj cesar," odgovori deček, katerega srce je glasno tolklo.

"Kdo te je tako mladega poslal k vojakom? To ni prav; tri do štiri leta bi moral še počakati."

"Mati je tako hotela, moj cesar."

"Potem reci v mojem imenu svoji materi, da ni pri zdravi pameti; toda take so pač ženske. Kako se imenuje tvoja mati?"

"Marija Franciška Siebert, moj cesar; pri 20. polku ima kantino, ona vas prav dobro pozna in moj brat Franc tudi."

"Siebert!" reče Napoleon, pomisljaje, "zdi se mi, da sem to ime že slišal; kaj dela tvoj oče?"

"Ni, padel je v bitki pri Marengu."

"Tako, tako," reče Napoleon in stopi korak nazaj, "zanj je bilo to častno, toda za te nearečiča." In ko iznova nekoliko pomisli, nadaljuje: "Praviš, da imaš brata? Ta je najbrž pri materi?"

"Da, moj cesar; toda on je godec in je veliko večji kot jaz."

"Dobro," ga prekinje Napoleon, "kakor hitro prideš z materjo skupaj, ji povej, da si premlad za vojne napore, in da sem jaz rekel, da mati ni pri zdravi pameti."

"O, moj cesar, kaj takega se ne bom upal reči," jeclja mali tambur s povešenimi očmi.

"In zakaj ne?"

"Kdor ljubi svojo mater, ji ne bo kaj takega rekel, moj cesar."

Na to Napoleon nič ne odgovori, ampak se obrne k generalu Berthieru in reče ponosno: "Ali niso to lepi vojaki?"

"Toda, moj cesar," reče iznova mali Siebert, "jaz ne poznam strahu! Boben mi že dobro poje; poučuje me že dalje časa zasebno gospod tamburški učitelj Romeuf."

"Tako? To je kaj drugega," odgovori cesar, "če te zasebno poučuje gospod Romeuf. Tega nisem vedel. Sicer pa bomo že jutri imeli priliko, presoditi tvoje talente." Ko potegne malega moža nalahko za uho, zajaše Napoeon konja in odjezdi.

Dan po krvavi bitki Napoleon iznova jezdi po bojnem polju, bil je tih in pobit, ker je videl, kako strašno jo gospodarila smrt. Ko vidi neseti zadržno nosilnico, reče svojemu pobočniku: "Savary, stopite in poglejte, koga neso."

Savary odjezdi in se naglo vrne: "Sire, mladi tambur je; krogla mu je odbila obe noge."

"Oh! to sem slutil!" reče cesar in prekine pobočnika. "Dosti, ne govorite več o njem. Ubogi dečko... uboga mati, kdo naj te tolaži?"

IZ JANEZKOVIH MLADIH LET.

(Piše Grniški.)

Bog vas živi, mladi, pridni bralci in naročniki "Angelčka"! Daleč, daleč preko neizmernega morja smo izvedeli pri nas v stari domovini, da imate slovenski otroci v svoji novi domovini Ameriki lep list, ki ga prav radi berete. Mi, vaši starejši bratje v Jugoslaviji smo tega prav vesel, ker prav iskreno želimo, da ostanete verni katoličani in zvesti Slovenci. Dve dragoceni svetinji imate, ki jih morate skrbno varovati, da jih ne izgubite. Prva je naša sveta vera, ki nam jo je prinesel Kristus, naš Bog in Zveličar, in nam jo oznanja sveta katoliška Cerkev. Samo s to svetinjo moramo po smrti priti v nebesa k svojemu Bogu; če bi to svetinjo izgubili, bi bili večno pogubljeni. Druga pa je naša narodnost, naša lepa slovenska govorica. Vi ste Slovenci, kakor mi v stari domovini, in Slovenci morate ostati. Potrebno je, da znate tudi angleško, a vaš materni jezik je slovensčina, ki je nikoli ne smete pozabiti in se je nikdar ne sramovati. Kateri dober otrok ne ljubi svojega očeta in nima rad svoje matere? Dohremu otroku je silka staršev in vsak spomin nanje drag in ljub. Najlepi spomin na naše starše je naš slovenski jezik; z njim smo izgovarjali prve sladke besede: ata, mama. V slovenskem jeziku smo dobili prvi pouk o dobrem Bogu, o Jezusu Odre-

šeniku in o njegovi božji materi, prečisti Devici Mariji. Zato bi bila grda nevaležnost do staršev, če bi kdo preziral ali pozabil svoj materinski jezik. Tak človek bi bil narodni odpadnik in vsak poštenjak bi ga po pravici zaničeval.

Le pridno berite "Angelčka." Ta vam bo pomagal ohraniti v srcu živo vero v Boga in katoliško Cerkev, v ustah pa slovensko govorico. Da tudi jaz nekojko k temu pripomore, vam hočem v "Angelčku" opisoovati mladostna leta dečka, ki je živel pri nas v stari domovini. Bil je priden, pa tudi poreden, kakor ste vi. Kar boste na njem lepega videli, posnemajte! Cesar ni prav storil — tudi take reči vam bom povedal — tega se varujte!

Janezek nima rad kolerab (turnips.)
Janezkovi starši so bili revni, pa pošteni in pobožni. Imeli so hišico, ki je bila napol lesena napol zidana, dve kravici in nekaj njiv in malo gozda, pa precej dolga. Našemu Janezku se v mladosti ni tako dobro godilo kakor se vam, ki imate lepe obleke in jeste bel kruh. Pri Jakobovih — tako se je reklo pri hiši, kjer je bil Janezek doma — so pekli kruh samo za Velikonoč, za Božič in v košnji. Mali Janezek je jedel zelje in krompir, pa koruzni močnik, pogosto brez mleka. Koruzni močnik z mlekom, o to je dobra stvar! Janezek — sedaj je že gospod Janez — ga še sedaj rad je, marnica mu ga skuha, ko jo pride iz mesta obiskat. Takrat, ko je bil majhen, je pa tudi suhega otepal, če ni bilo mleka pri hiši. Dveh reči pa ni hotel jesti, sladke repe in kolerabe ni maral. Sladko repo poznate; kako se koleraba pri nas kuha, vam moram pa povedati. Pri nas kuhamo zrezano kolerabo skupaj s krompirjem in fižolom in to je prav dobra jed, zlasti če je tudi kaka preslišja kožica vmes. Janezek, ki ni maral kolerabe, je pa le kožic iskal in globoko zasajal žlico, a navadno prazno nesel v usta, ker pri Jakobovih se je redko kaka kožica zgubila v kolerabo ali v ričet, ki je tudi prav dober, če je s kožicami zabeljen.

"Janezek," so rekli mati, "kdor je lačen, lepo od kraja je, nič ne izbira!"
Tedaj pa je Janezek položil žlico na staro črešnjevo mizo, nakremžil obraz in sajokal:

"Če nimate drugega, tudi kolerabe ne bom jedel."

"Kakor hočeš," so rekli mati, oče pa so vzeli leskovo, ki je parkrat prav urno zaplesala po Janezkovih zahtitih hlačicah, Janezek pa je temu plesu primeroma zagodel. Oče so naročili materi:

"Dokler ne bo prošil kolerabe, mu ni treba dati nič jesti."

Materi se je Janezek smilil, a očetov ukaz je bilo treba izpolniti. Odnegli so z mize skledo z ostalo kolerabo, jo postavili na peč, prinesli pehar fižola, ga stresli na mizo in rekli:

"Ta fižol iztrebi do večera, pa dorga bodi!" Nato so odšli na polje. Janezek je še nekoliko ihtel, potem pa se je lotil fižola. Zvečer je prišel rumen močnik na mizo, v visokem čurku so lil mati belo mleko na močnik, naredil križ in molili. Nato so začeli oči in mati in drugi otroci zajemati. Janezek pa je sedel na klopi pri peči in gledal kakor črna oblaka.

"Kolerabo od poldne imaš na peči," so rekli mati, da bi Ja-

nezku olajšali prošnjo. Toda Janezek ne je kolerabe in tudi prošil ne bo za njo, prav gotovo ne; raje gre brez večerje spat, tako je skienil. In tako je tudi bilo. Janezek ni prošil kolerabe in ni dobil nič večerje; po večerni molitvi so šli spat, Janezek brez večerje. Po noči pa se mu je sanjalo: Velikanska koleraba v človeški podobi ga je preganjala s šibo v roki, on pa beži, beži, beži; naenkrat se spotakne ni pade na kup fižola ter se — zbudi. Ko se od strahu nekoliko oddahne, začuti neko praznoto v želodcu, a trma je premagala lakoto: Ne bom prošil.

"Vatani! Molit in past!" ukaže oče.

Janezek vstane, se obleče in umije in moli svojo jutranjo molitev. O, ta molitev pa ni bila taka kakor je bilo druge dneve. V srcu ga nekaj boli in peče.

"Ti moliš, pa ne ubogaš in trmaš si," mu pravi vest. Oj, kako je Janezku hudo, kako je nesrečen. Ko vstane od molitve, zagleda na peči skledo od večeraj.

"Prosi!" mu govori angelček varuh: "Nič ne prosi!" mu pravi hudobni trmasti duh. In zopet je zmagala trma.

Ko je brez zajutka šel past, ga je krava Čada tako čudno pogledala. Dosedaj ga je rada ubogala, a danes dela vse po svoji glavi; že dvakrat mu je ušla v sosedovo deteljo. Ali mu nalašč nagaja ali ve, da tu di on nagaja starišem in jih jezi? Morda pa res ve. Saj se mu tudi metulj belin posmehuje; lej ga, kako poredno mu striže s svojimi belimi krili! Pa odkod neki ta ve, da ni hotel kolerab jesti. Čuj, ali ne brenči ta le čmrilj: "Kolerabe, kolerabe!" Da, prav tako. In solnce, kako danes žge in peče! Ali ga hoče kaznovati za njegov greh, za njegovo nepokorščino in trmo? O gorje! Janezek, kaj si storil? Ves svet pozna tvoj greh.

Tedaj se oglasi v Janezkovi duši glas njegovega angela, ki mu pravi:

"Opusti trmo, ubogaj starišelj!"

Ko je Janezek prignal Čado in Ruso domov, je bilo ravno poldne; mati so zlivali zabelo na kadeče se krompirjeve žganice. Oče so pogrnili krave v hlev, Janezek pa je stopil k materi in tiho rekel:

"Mama, prosim kolerabe," in solze so mu zalile oči.

Ne prej ne pozna, nikoli ni jedel Janezek s tako slastjo kot takrat. Tudi kolerabe je še sedaj rad in trmasti ni več.

Mihalov:

MALI TIKO — VELIK MOŽ.

Misijska dogodba.

Kako čudno ime — Tiko? Ali veste, kakšen je? Svetle in prav črne polti, slonokoščenih zob, debelo rdečih ustnic, potlaččenega nosa in velikih svetlih oči. Doma je namreč v afriških pragozdih.

Ali je resnoben? boste vprašali. Da, dostikrat je resnoben, kakor kak evropski nase-ljence, kadar se namrdne in kadar se začno bliskati njegove zenice, se zdi, da vidite pred seboj malo opico iz Dahame ob Gvinejskem zalivu.

Ne trdim, da je Tiko kak čudež, rečem pa, da je razumen in izredno dobrega srca. Abecede se uči z veliko težavo, katkežem pa si zapomni s presenetljivo lahkoto.

Na dan Vnebovzvetja so mu bili povedali, da obhajamo tega dne praznik Matere Božje Vnebovzete. Ko je videl lepo okrašene oltarje, je spoznal, da mora biti ta praznik nekaj nena-važnega; in kaj je storil? Žrtvoval je vse proste ure in bil pri vseh svetih mašah navzoč.

Ko se je zvečer vračal proti domu, je pritekel k meni in mi rekel: "Oče, danes je praznik Marijinega Vnebovzvetja. Povej mi kaj o njem!"

Tedaj je stopil na mojo levico in začela sva hoditi gori in doli po poti, ob kateri so bratelje pomaranče, fige in limone. Na nebu so se že prikazovale zvezde in skoraj je imela nastopiti noč. "No, dobro, Tiko," sem mu rekel, "poslušaj! Naš Zveličar Jezus Kristus je umrl in prav tako se je moralo zgoditi tudi z božjo Materjo, ki je vsak dan govorila svojemu sinu: "Moj sin, vzemi svojo mater v svojo bližino!"

Nekega dne jo je Gospod uslišal in sv. Devica je umrla. Apostoli so pokopali njeno telo. Po treh dneh pa je rekel Jezus: "Nočem, da bi ostalo telo moje matere v naročju zemlje. Angeli, poiščite, sv. Devico!" In tako so angeli poleteli na zemljo, vzbudili Marijo in jo počjo ponesli v nebo.

Enega apostolov pa ni bilo pri njeni smrti. Ko je le ta zvedel žalostno novico, je srčno želel, da bi vsaj njen grob videl. Apostoli ga spremijo k grobu, toda najdejo praznega; zaslišijo pa petje in vidijo presveto Devico, kako odhaja sredi angelov v nebo.

Pri nebeskih vratih je rekel Bog Oče: "Pridi, ti si moja hči!" Bog Sin je rekel: "Pridi, ti si moja mati!" Sv. Duh je reke: "Pridi, ti si moja nevesta!" In ko se je presveta Devica dvignila nad angele, je rekel Jezus Kristus: "Sedi na mojo stran!"

Ko sem tako govoril, je Tiko zapustil svojo levico, stopil pred me in mi zrl v usta in oči, da bi bolje slišal in razumel. Njegove velike oči so žarele od sreče in navdušenja. Ko sem mu pripovedoval, kako je Marija stopila v nebo, je začel ploskati s rokami in kričati od veselja, kakor do vidi in sliši svečan sprejem, ki so ga pripravili nebesčani božji Materi.

Tedaj ga vprašam: "Tiko, ali ljubiš Mater Božjo?"

"Da, ljubim jo, in sicer zelo!"

"Toda vedi! Kdor ljubi presveto Devico, mora bežati pred grehom, ki žali njo in njenega ljubega sina; ogibati se mora smrtnega, pa tudi malega greha."

"Oče, povej mi, kaj je mali greh?"

"To je greh, ki je tako velik kakor mali Tiko."

"Ali so tudi večji grehi kakor Tiko?"

"Da! Nekateri so tako veliki kakor tvoj oče, drugi kakor drevesa."

"In smrtni greh?"

"Smrtni greh je pa tako velik kakor razdalja od zemlje do neba."

Kam pridejo tisti, ki store smrtni greh, ne da bi ga oblaževali?"

"V pekel! V večni ogenj! Tam ni Marije!"

"In kam hočeš priti ti, Tiko?"

ker ni hotel zatajiti Jezusa in Marije.
Če hočeš priti v raj, moraš biti vztrajen kakor mali Tiko.

UGANKA.

Dragi g. urednik "Angelčka":
Tukaj vam pošiljam eno uganko za priobčitev v naši mladinski prilogi. Uganka se glasi:

Gospod nadzornik pride v šolo in bi se rad prepričal, kako znajo otroci računati. Vpraša torej prvo deklico v klopi:

"Koliko vas je v tem razredu?"

Deklica malo pomislila in odgovori:

"Ako bi nas bilo še enkrat toliko kot nas je, in še polovico drugega razreda, dalje naša učiteljca, naš gospod župnik, potem vi in naš pes ter naša mla-mucka, bi nas bilo ravno 100."

Vposlala Stefanija Setničar, 128 Lenox Ave., Chicago, Ill.

Imena rešilcev in rešitev priobčimo v junijski izdaji "Angelčka."

KAJ VSE LJUDJE JEDO!

Okus je zasebna stvar, o kateri se ne da razpravljati, so trdili že stari Rimljani. Imeli so prav! Zato ne sme prevzeti cenjeni čitatelj vloge nevernega Tomaža, ako mu predložimo jedilni list, ki vsebuje slaščice, slajše od nektarja in ambrozije. Arabci-ljubijo kolač, v katerem so matresene posušene kobilice kakor pri nas cvebe ali rozine. Še bolj priljubljen je te vrste kruh v Afriki. Taureg v Sahari poje za malico 300 kobilice, vendar pa prej odstrani glavo, peruti in noge, ker mu tako velevajo verski predpisi, zbrani v koranu. Buri v Južni Afriki suše kobilice kakor mi jurčke in jih s slastjo uživajo v kruhu ali v juhi. Na Kitajskem se večkrat pojavijo celi roji kobilic. Mlado in staro jim hiti nasproti ter odpira usta in želodec, da se posladka s to tečno slaščico. Tudi jih nalove polne vreče in skuha jo v solni, popru in jehinu. Severnoameriški Indijanci ljubijo črčike, dotim južnim in meksikanskim odovom bolj ugajajo termiti in mravljinici. Iz mravljinčnega soka in jajčec napravljajo kašo, omelete in pastete. Hotentotu v Afriki se že ob pogledu takega grizljaja širi srce od radosti. Na Kitajskem ni slovenskega obeda, pri katerem bi ne bilo gosenične ali metuljne juhe. Dober želodec mora vse prenesti! Po tem načelu uničujejo v Južni Ameriki in v Indiji celo kebrove ličinke, ki jih na masti speko in z največjo slastjo použijejo.

Usmiljena gospa je imela svojega posebnega berača, katere-mu je gredeč zvečer na spre-hod, dala vsak dan nekaj kraj-carjev. Berač je rekel, da je od rojstva slep. Nekega več-er-a pa berača ni bilo na običaj-nem mestu. Naslednji dan ga je gospa ogovorila.

"Včeraj ste bili gotovo bolni, ubogi slepec, ker vas ni bilo tu."

"O, nisem bil bolan — v kinematograf sem šel gledat novo dramo."

Potepuh (na cesti): "Prosim, bodite tako prijazni in povejte mi, kako daleč je še do Ljubljane?"

Kmet: "Tri žandarmerijske odeskali malemu Tiku glavo, postaje!"

MARY, HELF OF CHRISTIANS.

May, the loveliest month of the year, is dedicated by Christian piety to the honor of the Blessed Virgin Mary; and rightly is this month of flowers consecrated to the Immaculate Virgin, whom Scripture calls the Lily of the Valley, the Flower of the Fields, the Rose of Jericho.

The dawn of this blessed month should be hailed with joy, for it comes to gladden our hearts with its freshness and beauty and to strengthen our souls with abundant graces which God in His boundless goodness and mercy will shower down upon us, if we practice true devotion to Mary, His Blessed Mother, which consists in ardent desires and in diligent efforts to imitate her holy life and sublime virtues.

Are we not moved with love for Mary when we consider her perfect purity, her humility, her faith, her obedience and her love of God? These are beauties sufficient to attract and hold our love for her. Her humility and chastity especially rendered her most pleasing to God on account of which she received the glorious privilege of being chosen the Mother of God. Consequently she is most desirous of assisting with her prayers those whom she finds particularly to practice these virtues.

Let us, then, during this month of May which in the words of Holy Scripture "shall be to you the beginning of the months; shall be the first in the months of the year," in a special manner invoke, love and esteem Mary who is more exalted than all the other heavenly spirits combined, who is purer than the bright rays of the sun, and whose intercession for us is more powerful than feeble words can express.

In the Old Testament we read of a famous heroine, Judith, who by her bravery delivered the land of Israel from the hands of the enemy. King Nabuchodonosor, a warlike king, who gained control over his neighbors, urged the countries of Syria and Palestine to pay him tribute. But they steadfastly refused. Thereupon the king sent out a powerful army under the leadership of Holophernes to besiege them. Some nations through fear yielded to the king. The Jews alone resisted. Then Judith was raised by God to save them. While Holophernes lay asleep in his tent, Judith gained admittance and with his own sword she slew him. Hastily she returned to the city, called the defenders to arms, who suddenly attacked the enemy defeated it and thus saved the city. For this heroic deed she was extolled by the people and in the presence of the high-priest they blessed her, saying:

"Thou art the glory of Jerusalem, thou art the joy of Israel, thou art the honor of our people."

The Church compares this heroic deliverance of Israel by Judith to the protection which Mary, the Mother of God, has ever shown over Christian peoples. The Church invokes her under the title of "Help of Christians," and addresses to her the same beautiful words of praise as were extended to Judith. Justly too, do we invoke Mary as the Help of Christians, for she has always helped Christians in all their necessities, as St. Bernard says:

"Mary has become all to all, she opens her heart of mercy that of its fulness every one may receive; the captive liberty, the sick health the afflicted consolation, the sinners forgiveness, the just grace. Mary permits all to implore her, she shows mercy to all, with love and kindness she affords succor to all in their necessities."

Mary is the Protectress of the universal Catholic Church. It began with that loving care which she ever bestowed upon Jesus, its Divine Founder, throughout His life. The Apostles accepted her as their mother and were joyful to unite the power of her prayers with theirs. From that day to this the Church has looked upon her as an advocate; the power of Mary has been the protection of the Church. If we read the history of ages gone by and the annals of the Church we will find how, through her loving intercession, great calamities have been kept away, storms have been calmed and enemies vanquished. She stretches the shield of her all-helping hand over the Church and protects her against the enemies and against heresy. The powers of the world, like the waves of the sea, foaming and hurling themselves against the rocks of the coast, gather together and try to overthrow her from her foundation. They cannot overwhelm her; we behold her firmly standing there unmoved, victorious and triumphant over every storm. For with confidence we cry to Mary, the Help of Christians, whose prayer avails much with God. He looks upon our trouble and with His infinite power scatters the enemies as chaff is scattered before the storm.

The early Christians had recourse to her in their necessities. In the midst of persecution they cried to the Help of Christians, and her powerful intercession gave worth to their prayer and they received strength to withstand the trials for the love of God. The Fathers of the Church and spiritual writers speak of her intercessory power. The sovereign pontiffs were proud to call themselves clients of Mary; the Councils of the Church have ever defended the titles of honor bestowed upon her.

Everywhere in the world we find monuments which bear witness to the many graces and benefits which have been granted to Christianity through the intercession of Mary. The festivals which we celebrate throughout the year in honor of Mary manifest our gratitude toward the Queen of Heaven for the many safe deliverances of Christian nations from the attacks of the barbarians, from wars and schisms and from other tribulations and sufferings.

Christian peoples owe their existence to the powerful help of Mary. The famous victory gained by the Christians over the Turks near Lepanto in the Ionian Sea on October 7th, 1571, will forever be a monument of Mary's title "Help of Christians." At that time the Turkish Sultan had taken the Isle of Cypress from the Venetians, and, proud of his success, he worked ambitiously to unite the Christian kingdoms to his dominions. Pope Pius V, who held the chair of St. Peter at Rome, became much alarmed. Confiding in Mary he united with the Spaniards and Venetians to attack the enemy. The fleet of the Christians was small as compared to the fleet of the Turks, and it seemed that the Christians would be defeated. Pope Pius ordered general feast-days to be observed and urged all Christians to flee to Mary for protection. Everywhere processions and other devotional exercises in honor of Mary were organized. The Pope himself continually prayed to heaven and sought through Mary to obtain the blessing on the Christian army. Finally the battle took place; both sides engaged themselves most furiously. For a time it seemed as if the Turks would gain the victory, but Mary, having heard the prayer of her children, the Christians won the cause. The

Turks were defeated with the loss of thousands of men together with their fleet. As a memorial of this great benefit the Pope inserted in the litany of Loreto the words: "Help of Christians, pray for us."

Again at a later age, in 1809, the Help of Christians came to the aid of another sovereign pontiff, Pope Pius VII. This saintly pontiff was carried off from Rome as a prisoner and remained for five years in captivity, subjected to outrage and contempt. In the midst of his trials he never ceased to cry for aid to Mary who is ready to come to the defense of the Church of Christ. In a most unexpected and miraculous manner she brought about his release, and the holy Pope triumphantly returned to his city of Rome. In order to show his gratitude to her he established the feast, which, under the title of "Help of Christians" is celebrated on May 24th, the day on which Pope Pius again entered Rome. He ordained at the same time that this festival should be kept throughout the world.

There are numerous instances on record of Mary's help to individuals. When we are oppressed and grief-laden we fly to the Help of Christians. Never has it been known that she refused to aid anyone who with confidence fled to her protection and implored her help. St. John Damascene writes:

"The Blessed Virgin obtains sweet repose for all who are laden with troubles and labor, gives solace to the afflicted, healing medicine to the sick, is a secure port to the shipwrecked; in fine, she readily comes to the assistance of all who seek her help."

Countless are the pilgrims that annually visit Lourdes and innumerable are the cures that have been effected there. All infirmities are there represented. The devotedness of these pilgrims is exceedingly great. At times thousands, with arms extended, recite the Holy Rosary.

How often does it occur that through the intercession of Mary this one was rescued from a death by fire, that this one escaped death in a shipwreck, that one recovered from a dangerous illness, one on the point of death received health, another was saved from a terrible accident. How many blind obtained the light of their eyes, many lame the use of their limbs, many deaf their hearing and how many thousands obtained help in their necessities.

She is also a most merciful mother to the sinner. How many thousands of sinners would have perished forever, had not Mary obtained for them the grace of repentance. She rejects no sinner, but she lovingly takes an interest in him and tries to reconcile him with her Divine Son. If the evil spirit tempts us she is at our side to protect us from falling.

Finally she assists us in the hour of death. This is the most important moment of our life, because upon that hour eternity depends. Satan, knowing that a short time remains before the soul shall depart this life, puts forth all his energy to plunge it into everlasting ruin. In that important hour Mary guards her faithful children and defends them against the snares of the evil one.

Since we have an advocate so powerful as Mary with her Divine Son, may we not hope for help from her in our necessities? During this beautiful month, Mary, our Mother, has special graces to distribute. Pray often, ask much, ask with confidence, and our requests will be granted. A. Bratina.

SUGGESTION FOR MOTHER'S DAY
May 10th.

Take six little girls or boys of nearly the same size and dressed very much alike, and give to each one, one of the six letters of mother. These letters should be about one foot square and suspended from their necks by a cord. The one carrying M enters alone and recites her stanza, holding the letter out in both hands, and then drops the letter to a position of rest. Next comes O, and so on until all are on the stage. If these children are nearly the same size, the letters will form an even line and the word MOTHER will stand out boldly. M stands for May, that month in the year.

When we sing the praise of Mother so dear.

O stands for "Offer" of help we should give,
To Mother and Father as long as we live.

T stands for "Trials" that Mother dear bears.

It is only our Mother who our sorrow shares.

H stands for "Home" and "Happiness" too—

Love and good cheer there for me and for you.

E stands for "Elbows" we'll use in the fight,

To keep Mother happy, with eyes shining bright.

R stands for "Roses" we all want to strew

In life's pathway for all Mothers and you.

After each has given their part, they join hands and say in unison the following:

Now we'll join hands and make "MOTHER" so grand.

We'll try to do our duty all over this land.

Some day we hope to be parents, too.

And so shall live right our whole life through.

MOTHER.

Mary Cecilia Breceel,
Bridgeport, Ohio.

Mother is the most beautiful word that one can utter. The first word an infant lisps is mother. She is the first to form the hearts of her children to the love of God. When a child is sick, she is who nurses it, stays by its bedside night by night, while others sleep. The mother makes the greatest sacrifices for her children. She teaches her little boys and girls to save pennies that they may, some day become millionaires. How often we hear people say: "I never could have done this if it were not for my mother."

Everything that a man has or is, he owes to his mother, who gave him birth. The mother cares for the household, mends and makes the children's clothes. No matter how good the father may be, the heaviest burdens falls on the mother. We should not forget our dear visible angel guardian on her feast day. Any living little token will be so pleasing to her.

In May the month of our Heavenly Mother is one Sunday, dedicated to our earthly mother. If your mother lives far away, write her a nice loving letter, or send her favorite flowers, to show that though far away, your thoughts are with her own beautiful day. "All that I am or hope to be," said Lincoln, after he had become President. "I owe to my angel Mother."

I am sure that Lincoln loved his mother from the way he used these words.

HOME.

Mary Cecilia Breceel,
Bridgeport, Ohio.

Home is the sacred refuge of the family. Around it clings the sweetest, holiest, memories of ones life, of family customs, when all gather around the fire and recite the rosary before going to bed; the grace before meals, the Mother's good-night kiss. What sacred memories

they recall. Home is what we make it, what the individuals make it. Each child has his duty toward his home. Home exercises the greatest influence over our lives. You may break, you may scatter the vase of your will, but the scent of the roses will cling around it still. The home circle once broken, can never be repaired. The vacant chair can never be refilled. No matter how much joys we have in often years they can never make up for the pleasure of home. "Home sweet, sweet Home," written by John Howard Payne is one of the most beautiful songs in our language. All of our childhood and most of our youth is spent at home. There are our loved ones living in peace and harmony. There are brothers and sisters, who should be considerate, polite and helpful. There are children, who should practice cheerful, willing obedience to parents, because next to God they are our greatest benefactors. If we do not give them this loving obedience, we may live to look back with sorrow and regret when it will not be in our power to make amends. Be kind and courteous to all under the home roof. Speak pleasantly to every one. "Please" and "I thank you," help to make things pleasant. Most of our joys and happiness are associated with the thought of home. Boys and girls are sometimes obliged to leave their homes and go out into the world, but how often in thought they return to the loved nest, where a fond welcome awaits them. Home should be the happiest of places, modeled after the little home at Nazareth, where all was holy peace and love. How often, when older grown, does memory recall childhood days, spent in that hallowed spot, called home.

Teacher: "Johnny, what is the capital of North Carolina?"

Johnny: "North Carolina has two capitals."

Teacher: "What?"

Johnny: "Yes, ma'am. North Carolina has two capitals: N. and C."

"Did your brother have any luck when he was hunting tigers in India, John?"

"Yes, sir; great luck — he never met any!"

"Boys," said the teacher, "what is the meaning of all this noise?"

"It is Bill Smith, sir, who is imitating a locomotive."

"Come here, William. If you are turned into a locomotive, it off."

is high time you were switched

BLESSING.

God keep thee when the sunset glows

Adown the golden west;

God bless thee when the shadows fall

And all the world's at rest!

God bless thee, when the sunrise glad

Proclaims the bright, new day!

At dawning or at evening

God bless thee, dear, always!

TEASERS

1. What is that from which, if you take the whole, you will have some left?

2. What is the difference between a sidewalk and a trolley car?

3. What is that, which every living person has seen, but will never see again?

4. What goes through the door but never comes into the room?

5. What do lawyers do when they die?

ANSWERS.

1. Wholesome.

2. Seven cents.

3. Yesterday.

4. The Keyhole.

5. Lie still.

LIFE AND LABORS
OF
Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
BY
P. CHRYSOSTOMUS VERWILT,
O. F. M.,
OF LOS ANGELES, CAL.

During the past winter Father Baraga had often made enquiries whether there were any other Indian villages near by. He was informed that there was one a day's journey distant, another a day and a half, and a third a distance of three days. As soon as his Indian parishioners at Arbre Croche had performed their Easter duty, he made a trip to Beaver Island, a beautiful island in Lake Michigan. The island is of considerable size and named Beaver Falls from the many beavers that used to be found there. There was a small Indian village on this island, consisting of eighteen wigwams. The principal source of support was fishing and making maple sugar.

During the past winter one of these poor Indians had imbibed some knowledge of Christianity by conversing with some of his Christian countrymen. He came afterward to Arbre Croche and was baptized. He proved to be a very good Christian. When about to return to his island-home, Father Baraga requested him to tell his people that he, Father Baraga, would visit them the next spring and preach to them the word of God. So in due time the zealous missionary embarked in a small sail-boat with some Christian Indians of Arbre Croche. We will give his own account of the journey:

"My heart beat sensibly when we approached the island. I have a white flag with a red cross in the middle, which I unfurl to the winds when going to a mission, so as to make the boat of the missionary recognizable. We had a favorable wind when sailing toward the island. Lovely floated in the wind the friendly banner of the cross and announced the coming of the minister of the Crucified. As soon as the island-dwellers — who, as all savages, have remarkably sharp eyes — saw and recognized my banner far in the distance, the head-chief caused his flag to be immediately hoisted over his wigwam. My Indians of Arbre Croche immediately noticed the flag of the head-chief and interpreted this as a very good sign, which made me feel at ease."

"Finally, when we approached Beaver Island, I saw a number of these pagans hasten to the shore to bid us welcome. The men fired a double salute with their guns to show how much they rejoiced at the coming of the missionary. Scarcely had I stepped ashore, when all the men came and shook hands with me to bid me welcome. They then conducted me to their village, composed of poor birchbark wigwams. I first entered the wigwam of the head-chief, where a number of these poor savages assembled and could not satisfy their eyes gazing at the Black-robe, for they had never seen a priest before."

"When a person has any business to transact with the Indians of this country he must observe certain formalities. Hence I did not tell them immediately what I had to say to them, but conversed on other different subjects. At last I requested the head-chief to convene next day a grand council."

An Indian council is called in Chippewa: Sagaswaidwin, a smoking together, because at such public deliberations every Indian smokes whilst listening to the speeches made by the tribal orator and other speakers. Women are excluded from such public assemblies. Father Baraga continues:

"I told him," the head-chief of the island, "that I would speak to the people about important matters. So next day they all assembled and I made them a speech, in which I briefly and clearly showed them the necessity and benefits of the Christian religion, and finally requested the chief to answer. The latter did so through his orator, assuring me that they were very much pleased and reckoned themselves happy at seeing a priest on their island and that they desired most earnestly to embrace the Christian faith. You can imagine what a heartfelt joy this answer caused to the missionary. I remained some time with them, instructed them, and the 11th of May was the happy day on which I baptized twenty-two of these Indians."

"From there I went to another small village, which is two days' journey from Beaver Lake Michigan, in the territory of Northwest. As I have remarked above, I had last winter an opportunity to send word to the Indians of that village that I would visit them during spring. Hence when I arrived there they received me in the most friendly manner and rejoiced exceedingly at the coming of the missionary. The good feeling of these poor savages, who had remained pagans so long solely because no preacher of the faith had ever before come to them, filled my heart with inexpressible sadness and joy."

such public deliberations every Indian smokes whilst listening to the speeches made by the tribal orator and other speakers. Women are excluded from such public assemblies.

Father Baraga continues: "I told him," the head-chief of the island, "that I would speak to the people about important matters. So next day they all assembled and I made them a speech, in which I briefly and clearly showed them the necessity and benefits of the Christian religion, and finally requested the chief to answer. The latter did so through his orator, assuring me that they were very much pleased and reckoned themselves happy at seeing a priest on their island and that they desired most earnestly to embrace the Christian faith. You can imagine what a heartfelt joy this answer caused to the missionary. I remained some time with them, instructed them, and the 11th of May was the happy day on which I baptized twenty-two of these Indians."

"From there I went to another small village, which is two days' journey from Beaver Lake Michigan, in the territory of Northwest. As I have remarked above, I had last winter an opportunity to send word to the Indians of that village that I would visit them during spring. Hence when I arrived there they received me in the most friendly manner and rejoiced exceedingly at the coming of the missionary. The good feeling of these poor savages, who had remained pagans so long solely because no preacher of the faith had ever before come to them, filled my heart with inexpressible sadness and joy."

"I was deeply moved and surprised when I saw that these good people, in whose hearts the anticipating grace of vocation to the holy faith worked so mightily, had begun to build a little church, Indian-fashion, of logs and bark, even before I had come to them! They had not thought that I would soon fulfill my promise of coming and seeing them, and that was the reason why they had not as yet completed their church. When I saw them working so diligently at their church, I, too, began to work, and my companions, nine in number, encouraged by my example, aided in the good work, and we finished the church that very day. The next day I called them all together and, having first blessed the church, I said Holy Mass in it and preached. I cannot describe with what deep emotion and gratitude toward God I performed the ceremonies of the church. The thought: In this wild place, in this primeval forest, where but lately only the cry of savages was heard and idolatrous sacrifices offered to the wicked spirits, now in this same place stands a temple of the living God, in which the immaculate Lamb of God is offered to the heavenly Father — this thought affected me so strongly that I wept tears of the deepest emotion and I could not find words with which to thank God. Happy are we that He needs not the expression of words! He sees our hearts! (To be continued)

K. S. K. J. BASE-BALL TEAM, BRIDGEPORT, OHIO (Members of the St. Barbara Society, No. 23).

First row from left to right (seated): John Avsec, Samončič, Ludwig Hoge (Manager); Anskovich, Kovač. — Upper row: Lucas, Bošnjak, Roskovič, Englehart, Ehig, Legan, Kutchaver and Joe Avsec (score keeper).

Dear brothers, old and young: Within the last few weeks there has been an attempt to provide an athletic program for the young people of our Union. It is a splendid idea and should meet with the approval of all. The only topic that can cause a friction is the financial point of view, but that can be easily mastered.

First of all we want to get together and from a league, at present in baseball, later on in other sports as are seasonal. To make this plan a success, we need the cooperation of every one. You older folks should criticize the younger generation if they crave participation in sports, for nothing is better for the man of tomorrow than a clean, wholesome interest in sport. As to the financial point of view, where the society can afford it, it should be obliged to equip the team with uni-

forms, in the baseball season the expense being heavier than in basketball, because of the difference in the number of men. If the treasury is of inadequate funds the society can plan a dance, dramatic presentation or any other form of popular amusement, the proceeds of which are to be put at the disposal of the team. St. Cyril & Method Lodge, 101 of Lorain, O., is to be commended on their cooperation in giving their baseball team \$200 from their treasury. St. Barbara Lodge, 23 of Bridgeport, O., is also to be commended not only because their team is equipped, but because they showed the K. S. K. Jednota what Slovenian blood, mixed with American vigor, can accomplish.

Come on yo young men! Will you sleep while others as K. of C., Foresters, Moose, etc. come walking by you with triumph-

ant banners, giving you a look of scorn, meaning you are either "green" or "yellow." Will you stand for that? We have competent men in all lines of sport, but as the K. S. K. J. has not given them the opportunity, they sought other banners, under which to fight.

Let's go, come out of your trance, combine your efforts, get set with determination, give us your hearty cooperation, and start the ball rolling, thereby making our plan a success and giving our young men a chance to bring home the banner of the K. S. K. J., waving triumphantly in the field of sport.

Fraternally yours Stanley Zupan, Sporting Editor Member St. Vitus Soc., No. 25. Vincent Zupan, Ass. Sport Ed. Junior member St. Vitus Society, No. 25. Cleveland, O., May 1st, 1925.

K. S. K. J. žogometni oddelek zopet zmagal.

Bridgeport, O., 4. maja. — K. S. K. J. žogometni oddelek društva sv. Barbare, št. 23, je večkrat dosegel ponovno zmago s tem, da je v bližnji naselbini Woodland, W. Va., porazil tamkajšnji sportni klub. Izid igre je bil sledeči: K. S. K. J. 4 točke, Woodland 3 točke.

Table with 2 columns: Player Name and Score. Rows include K. S. K. J. players (Kutchaver, Avsec, Kovash, Englehart, Roskovich, Legan, Simoncec, Anskovich, Ehig) and Woodland players (A. R. H. O. A. Deck, Haines, Wright, Smith, Minor, Rees, Yocum, Daniels, Howels, Reese). Totals are 36 for K. S. K. J. and 27 for Woodland.

Bridgeport, O. — Dear Editor: Since the opening of baseball season, interest in sports line has thrown the eyes in that line over the country. While it may not interest some of the members of K. S. K. Jednota, yet I think it will interest some of the young members what Bridgeport club is doing.

Our Manager, Brother Ludwig Hoge decided to open the season April 19th, with his squad and to show in what form his boys are in.

Therefore, in spite of threatening weather, spectators were on the ground to see the opening game of K. S. K. Jednota, with Bellaire All Stars. The game

was called by umpire at 3:45 p. m., and then we held our breaths many times during the twelve-inning game in which our boys played like the professional players in order to hold All Stars down for twelve innings; of course, the final result of the game was not in our favor, with the score of 7 to 6, in favor All Stars, but when we left the field, we were satisfied that we have a "dandy team," and were determined to win next time.

Game played Sunday April 26th with Musketeers also from Bellaire, O., was another interesting feature, between the two teams; but our K. S. K. J. club

managed to come through with a score of 2 to 1, and above all, another 13 inning game, which caused many of us to show our feeling and appreciation to the boys of our club. It was surprising event, when looking over the field to see so many members of our organization turn out and in particular our young members and girls did not forget to come and root for the boys, and help in that way to bring interest and courage to members of the club and organization.

As the boys have already shown their ability in playing baseball in Bridgeport, I think it would be interesting if other K. S. K. J. clubs would make their reports in our Official organ and bring closer interest among the K. S. K. J. teams, and some day, may be, our manager will challenge a game, arrange the same with some close club, such as Barberton, Lorain, Cleveland, Pittsburgh, Canonsburg and other close branches, where such clubs would exist, if the report of the game is made to our Editor. I think he would be able to find a little space in our official organ to print the standing of the clubs. Our team has so far played two games, won one and lost one. All clubs of K. S. K. J. get busy. Let us see how we stand; we have wonderfully succeeded with new membership in our campaigning as published in the last report, that every member should be proud to see our youth out in the field with our initials K. S. K. J. imprinted on their uniforms; that we should make more earnest efforts to increase membership to assure a further success and strength to our noble K. S. K. J. Therefore let us try to increase interest in this line as well as other and in that way also help to cooperate with our Supreme officers to carry on

their noble work for our principles and unity, which our organization stands for. Let us be real Americans and show the enemy that we are there with sport just as well as any one else.

Best wishes to you, Brother Editor and all Supreme officers and great success to K. S. K. Jednota baseball clubs and to girls with their rooting for the K. S. K. Jednota.

Fraternally yours Anton Hochevar.

ZANIMIVO POROČILO.

"Moja sestra, ki se nahaja v Beckerdyke zavodu za vdove vojakov v Ellsworth, Kans., mi je pisala glede Trinerjevega grenkega vina. V tem pismu omenja, kako je to vino pomagalo mnogim starim ženam, ki so trpele vsled bolečin v želodcu. Po uživanju Trinerjevega grenkega vina so kmalu okrevale. Tudi Mrs. J. C. Rich, Western Union Telegraph Office, Wichita, Kans., nam je dne 9. marca, 1925 zelo pohvalno pisala. Trinerjevo grenko vino je zdravilo, ki pomaga mladim in starim vsled tega, ker vsebuje Cascara sagra in druga grenka zelišča ter skorje, katere smatrajo zdravniki za najboljša odvajalna sredstva. To zdravilo vsebuje tudi rdečo naravno California vino, najmanj tri leta staro; vse to jamči gotove uspehe. To vino pomaga prebavi, vrača okus, izčišča želodec in črevesje in utrjuje ves telesni sistem. Poskusite tudi Trinerjev Cough Sedative, če ste prehlajeni, zoper revmatizem in nevralgijo pa rabite Trinerjev Liniment. Ako teh zdravil ne morete dobiti v bližnji lekarni, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Advertis.)

Dobra služba za Slovence.

Dobro, stalno službo z lepo plačo za opravljanje hišna dela, dobi pri ugledni ameriški družini zanesljiva in pridna Slovanka, kako dekle 20 ali nekaj več let stara. Ponudbe naj se pošiljajo na: Mrs. J. M. Rubens, 206 Richards St., Joliet, Ill. Ako je katera v mestu Joliet ali bližini, naj se osebno zgleda na gornji naslov (Advertis.)

KOŽNE BOLEZNI

povzročajo mnogo trpljenja v teh slučajih je treba jemati:

SEVERA'S ESKO razkuževalno masilo. Olajša razdraženje, odpravi srbečico in druge srbeče izpuščaje na koži. Cena 50 centov. Poskusite naprej pri lekarju.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

IMAM V ZALOGU 25 NAD 12 LET

PRAVE LUBASOVE HARMONIKE tri in štiri-kratno, dva, tri in štiri-kratno, nemško in francosko glasbeno kuhar tudi kromatiko in pa kvintete. Harmoniko so najboljšega dela in opremljene s zaporo za zapretje. Imam v zalogi tudi še rabljene harmonike, stakovinski izdelkov po starih cenah.

IMAM V ZALOGI IMPORTIRANE STAROKRAJSKE NA ROKO KOVANE KOSE

ALOIS SKULJ, 323 EPHSON PL. BROOKLYN, N. Y.

SEMENA.

V zalogi imam najboljša vrtna, poljska in cvetlična semena.

Pišite takoj po brezplačni semenski cenik.

Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR, Box 772, City Hall Sta. New York, N. Y.

Tel. 1874 W. Joliet, Ill. Najboljše uglaševanje glasovirjev (Piano Tuning) po nizki ceni. Delo garantirano.

R. ZUPANEC, 805 N. Chicago St. Joliet, Ill.

ZASTAVE, BANDERA, REGALJE in ZLATE ZNAKE za društva ter žlane K. S. K. J. izdeluje

EMIL BACHMAN, 2197 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill. Pišite po cenik!

Jaz MARY ŠTALCER, CLEVELAND, O.

sam rabila Wahčičevo Alpentinkuro za lase, ker so mi strahno odpadali lasi, da bi bila vse izgubila, ako ne bi rabila Wahčičeve Alpentinkure, od katere so mi lasje takoj prenehali odpadati in dalje krasno in gosti rastejo tako, da imam sedaj en jard in tri palce dolge lase, zakar se g. Wahčiču lepo zahvalim.

JAKOB WAHČIČ, 1436 E. 95th St. (blizu Wade parka) CLEVELAND, O.

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani tople priporočam rojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbero čevljev za ženske, sprejem tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM, Slovenski trgovec, 517 East C. St. Pueblo, Colo.

J. KLEPEC AGENCY, Insurance—Real Estate—Loans. Zavaruje hiše, pohištva in avtomobile, 107 N. Chicago St., Joliet, Ill. Phone 5768, Javni notar.

IZDAL SEM NOVI CENIK Domačih Zdravil

katere priporoča Magr. Kneppl v knjigi "Domači zdravilnik". Pišite takoj po brezplačni cenik, da ga imate v slučaju potrebe pri rokah.

MATH PEZDIR, Box 772, City Hall Sta. New York, N. Y.

Telefon urada: 749. Telefon stanovanja: 2222-J.

Weese Printing Company, Julius G. Weese, poslovođa. Tiskarna in izdelovalnica stampanj in knjižica. Tiskamo v vseh jezikih. 1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL. 3. nadstropje, pri mostu.

POZOR TAJNIKI IN TAJNICE!

Ker je stopila dne 15. aprila t. l. nova poštna postava v veljavo, da je poština privatnih dopisnic in razglednic povišana na 2c., zato opozarjamo vse tajnike in tajnice naših krajevskih društev, da naj prilepijo na naše posebne kartice za prejembo naslovov članov znamko za 2c. in ne več za 1c. Karte, ki ne bodo opremljene s predpisano poštnino 2c., naslovljenca sploh ne bodo dostavljene. Ako imate več kot 5 prememb naenkrat, denite dve, ali več teh kartic v kuverto in jo odpošljite kot pismo z 2c. znamko. Upravišтво "Glasila"

Ko ta list prečitate, dajte ga svojemu sosedu ali prijatelju na ogled.

PREVIDNO in PAMETNO. ravna oni, ki svojega denarja ne drži doma brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde občeznanih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriženimi kuponi lahko zamenja vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate. Način kupovanja bondev je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom. Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila v slovenskem jeziku, da vam dopošljemo ponudbene cirkularje. A. C. ALLYN & CO. 71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

Največja zaloga Lubasovih harmonik! in edina agentura za vso Ameriko, za najboljše vrste starokrajске kose, motike in drugo orodje. Z naročilom nam pošljite denar ali poštne nakaznico. Poštino plačamo mi, cene so: Kose MOLDOVKE najmočnejše, jamčene, 26—28—30—33 palcev dolge, so po \$2.50, šest kos skupaj po \$2.00 vsaka. Kose, orje POLERANKE, ročno kovanje, 30—32 palcev dolge, po \$1.50, 6 kos skupaj po \$1.00. Klepalno orodje po \$1.00; malo tejeje po \$1.50. Kosilica močna in trpežna, izdelana doma na Kranjskem, po \$2.00, ta lažja po \$1.50. Brusilni kamni "Bergamo" po 75c, manjši po 50c. Oselniki leseni, po 50c. Srpi, veliki za klepati po \$1.00. Motike "Struske" ročno kovanje pri Dobrem polju, letos kaljene nalažljive za ameriškansko zemljo, po \$1.50. Razpošljamo starokrajске šifirane literne steklenice, cene so: 1/2 litra 90c, 1 liter \$1.25, 2 litra (štetan) \$2.00. Naslov zapišite samo: STEPHEN STONICH, CHISHOLM, MINN. Razpošljamo tudi v vse kraje dobro zapakirane bakrene kotle s kupo in cevmi.

Prihranite nekaj od svojega zaslužka. vsak plačilni dan in vložite ga v našo varno in zanesljivo banko. Začuden boš kako hitro vaši prihranki rastejo in vrhu tega vam plačamo mi po 3% obresti dvakrat v letu ter iste prištejemo h glavnici. Vlagate lahko v našo banko prav tako zanesljivo kjerkoli živite širom držav, kakor če bi živeli v našem mestu. Pišite nam za poslanilo in dobite odgovor v svojem jeziku. Ako držite denar doma, izpostavljen je raznim nevarnostim, kot tatovom in ognju in dostikrat se ga potroši brez potrebe. Če ga imate pa na naši močni in zanesljivi banki, pa je denar vedno na varnem mestu; vendar se ga lahko dvigne ali deloma ali celoma kot ga kdo potrebuje. Naša banka ima nad \$740,000 kapitala in rezervnega sklada, kar je znak varnosti za vaš denar. Skupne denarne vloge pa presegaajo čez 5 milijonov dolarjev. JOLIET NATIONAL BANK, CHICAGO IN CLINTON ST. 11 JOLIET, ILL. Wm. Redmond, pred. Chas. G. Fearon, kasir. Joseph Dundas, pomoč. kasir.

A. Grdina & Sons, TRGOVINA S POHIŠTVOM IN POGREBNI ZAVOD, 6017-19 St. Clair Ave. - 1053 E. 62. St. Cleveland, O. Telefonska služba dan in noč: Randolph 1881 ali pa Randolph 4550. Podružnica: 15303 Waterloo Rd. Eddy 5849.

Večno hrepenenje.

Nemško pisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

Zdaj stisne drugič zobe in po-
že solze.

S silo se zopet dvigne, kot
včeraj zvečer — in stoji.

In zopet pravi sam pri sebi:
"Minulo, za vedno minulo!"

Toda njena slika v njegovi
duši ne gre tako hitro, kakor
bi on hotel.

Tedaj se začne kar prerokati
z njo, ko skuša počasi hoditi
sem in tja. Toda ona ne gre —
in tudi nič ne odgovarja na nje-
gove besede.

Bolečina je nekoliko poneha-
la. "Sam lahko hodim!" zago-
drnja nad njeno sliko, ki jo nosi
v duši. Toda noče oditi.

"Nič... nič... nič... nič ne po-
trebujem" hoče reči, pa ne po-
sreči se mu takoj, kar hoče po-
vedati, če misli, kako mu je po-
gedala Marija Sveteč na dno
duše. Slednjič pa vendar spravi
iz sebe: "Nič ne potrebujem
več angela varuha!"

Marija ga še enkrat pogleda
... tako žalostna in tako ob-
jokana, kot ga je pogledala, ko
sta v sobi doktorja Neltinga
oba bedno stokala in klicala ma-
ter, ker ju je pretresla Požar-
jeva smrt in misel, da se bosta
morala kmalu ločiti...

Prav tako trudno kot takrat
ga še enkrat pogleda... in odi-
de.

Voz se je pripeljal — lahek
lovski voziček z rjavčema v
vpregi z belimi ploščicami. Vo-
zil je upravitelj sam. Čudil se
je, da gospod hodi. Pomagal
mu je na voz, potem stla oddr-
drala proti gradu.

V neki goličavi je opozoril
upravitelj Bogdana Jelovca na
krazen razgled proti gradu.
Prav v izreku gozdne odprtine
je stal in od daleč se je videl
skrop kot pravljica. Nežen,
moder vonj, ki ga je prežarjal
zdaj opoldansko sonce, je pla-
val nad travniki pred gradom,
nad jarkami v vrtu, nad temni-
mi drevesi na griču proti zahodu
in nad nepregledno ravnino
proti vzhodu, iz katere se je zr-
calila mogoška gladina. Sonce
se je zalesketalo zdaj v velikih
oknih pred balkonom, ob katerem
je bohotno rastel brljan. "Zadaj,"
si je mislil Bogdan Jelovec,
"je moja lovska soba" ... nato je
šel dalje: "šest oken na desno
od balkona, šest na levo... srednje
so balkonska vrata... okni na
desno in levo so od lovske sobe."

S stolpa na levi strani gra-
du je plapolala ponosno in viso-
ko zastava.

"Kaj je na tem?" šine zdaj
Bogdanu Jelovcu skozi dušo,
"da le vidim, kako vzhajajo naše
zastave...!"

Zakaj mu je prišel zdaj na
misel zadnji pozdrav na dopis-
nici, ki mu jo je poslal njegov
mrtvi stric...? Ni vedel...
toda v tem hipu se spomni tudi
pisalnica z razžaganim pred-
lom v lovski sobi... In med
vso vožnjo domov je mislil na
to, kaj naj počne s to mizo.
Tako je ne more pustiti.

Stari Marko je v gospodovi
odsotnosti odstranil mizo, na
kateri je stala skupina iz por-
celana. Ko je stopil Bogdan po
košilu v lovske sobe, je stala na
mestu prejšnje mize iz mahago-
novega lesa, katero je poiskal
Marko v neki sobi, ki se pa
prav nič ni ujemala z novo oko-
lico. Bogdan ni mogel gledati
te mize skupaj z razžaganim pi-
salnikom; zato je ukazal, naj
oboje odnese. Zdaj je bil pa
prostor prazen, ki ga je moral
izpolniti.

Zopet je sedel mladi graščak
pred sikajodim ognjem v peči
na usnjenem stolu in premišlje-
val, kako bi nanovo uredil lov-
sko sobo.

Kar se mu zazdi, da ravna
krivično. Misel mu je prišla
kar sama od sebe — toda hipno
vidi pred seboj stanovanje v
Argonih, v katerem je bival
neseče. "Tam jih mori beda
'n smrt," si misli, "ti pa sediš
lukaj na mehkem in gorkem in
premišljuješ, kako bi si uredil
življenje najbolj udobno." V
tem trenutku se mu pa porodi
zopet tudi ona jeza in grenkost,
ki jo je še danes zjutraj obču-
til. "Ne, življenje mi je vzele
vse, zdaj mi hočem iztrgati,
kar le morem!"

In misli dalje o svojih načr-
tih.

Lahko bi se peljal v bližnje
mesto, si misli... ali v glavno
mesto, da si izbere pripravno
pohištvo in ga naroči. Svetlej-
še barve bi izbral — ne tega
težkega, črnega lesa! Nekaj
drugh slik, ne teh večno po-
navljajočih se lovskih podob!
Pa tudi obednico mora nanovo
urediti — videl je pa tudi, da
se mora ta in oni del gradu po-
praviti. Njegova spalnica na
primer je kar otožna s temi-
mi preprogami. V glavnem
mestu bi tudi lahko poiskal pri-
pravne umetnike...

Zdaj sporoči služabniku, da
je prišel neki kmet iz vasi, h
kateri spada Jelovo. Begunec
je, ki je pri ruskem vpadu vse
zgubil, pa se je vrnil in hoče
zdaj govoriti z milostljivim go-
spodom. Mož se ne da odpra-
viti, pravi Marko.

Bogdan Jelovec pokliče kme-
ta; star, sklonjen možiček, ki
drži v eni roki palico, brez ka-
tere starec ne more hoditi, ka-
kor se zdi, v drugi pa kožuha-
sto kapo. Toda v njegovem ve-
denju in govorjenju je bilo ne-
kaj, kar je kazalo nepričeno,
zato pa tem bolj učinkujočo li-
čnost.

Starec je spoštljivo in nekako
ponosno pozdravil Bogdana, ki
mu je ponudil stol in ga poslu-
šal. Njegova hiša je zadnja v
vasi — pripoveduje — nekoliko
proč od drugih; to so mu Rusi
požgali. Imel je hčerko, katero
je neki Rus ubil, ker se mu ni
hotela vdati. Nato je odpravil
svojo ženo v norišnico — od
mrtve hčere. Zdaj ima še sina
v vojski, ta ne ve o vsem tem še
nič. Nevesto ima, ki jo hoče
po vojski vzeti — toda doma
nima zdaj več. Toda mora ga
zopet dobiti — on, stari oče, mu
hoče narediti novega. Zopet bo
zgradil hišico tam, kjer je stala
prejšnja. In če bo stala hišica
in če bo po vojski prebival v nji
sin s svojo ženo, potem bodo zo-
pet pripeljali domov bolno ma-
ter, ki bo potem gotovo ozdra-
vila, zdaj pa v svoji celici ved-
no strmi predse in premišluje
... samo... samo...

Zdaj vstane starec in dvigne
roke, katere je imel sklonjene
nad palico in kapo, proseče pro-
ti Bogdanu: "Glejte, milostlji-
vi, Judo se nočem dati zapisati.
Milostljivi gospod je bogat...
deset tisoč mark — in nam
vsem je pomagano...!"

"In če se sin ne vrne?", vpra-
ša Bogdan.

"Ne, ne, milostljivi gospod,
tega mi Bog ne bo storil! Te-
ga ne bo storil! Ob grobu svo-
je hčere sem čisto jasno čutil,
da mi je rekel Bog po tihem:
'Izdor, svoje žrtve si zdaj pri-
nesel!' Preskušnja si zdaj pre-
stela kakor Job — zdaj ne pride
nobena več nadte!' Da, milost-
ljivi gospod, zdaj ne bo nebene
preskušnje več! Zopet se bo
vrnil in mati bo tudi ozdrave-
la!"

Bogdan Jelovec potolaži mo-
žička in ga odpusti. Njegovim
pobojnim besedam se je pozna-
je sam zazdel, da, skora smajal

se jim je, češ, da bo že poslal
upravitelja in ga ne bo pustil
brez pomoči.
(Dalje prihodnjati)

Poštarne znamke.

Ali imate kaj starih poštarnih
znamk na pisnih, razglednicah
ali paketih, ki jih dobite po po-
šti? Vi jih gotovo ne rabite,
toda veliko veselje bi naredili
podpisane, ako mu jih pošle-
te. Pomniti je treba le, da
znamke ne smejo biti strgane.

Tudi se ne želijo ameriške pošt-
ne znamke po 1c, 2c. Vse dru-
ge so dobre. Zlasti pa poštne
znamke iz Nemčije, Francije,
Avstrije, Ogrske, Italije, Braz-
ilije, Kanade, Argentine, Jugo-
slavije. Čim starejša so, tem
boljše, samo da niso strgane.

Pošljite jih v kuverti na spo-
dajni naslov. Poštno rad-
povrnem vsakomur. Louis J.
Pirc, urednik, 6117 St. Clair
Ave., Cleveland, O.

Res je, da zdrav otrok ne potrebu-
je zdravnik, ker je srečni slučaj, ki
pa ni vevpovod. Kadar je otrok bo-
dan ali se ne razvija kakor bi se mo-
ral, tedaj mati se sme odlašati po-
klicati dobrega zdravnika. Na drugi
strani normalen otrok, ki ima dovolj
oskrbe in paznje in je pravilno hra-
njen, podisi od materinih prsi ali z
Borden's Eagle mlekom, ako mati ni
mama dovolj mleka, moral bi rasti in je
lepo ravnati v zdravem in krepke-
ga človeka. Milijone in milijone ma-
tencek je vzraslo iz krepke močne
mladenke ali dekleta potom prave
paznje matere in redilne hrane, ki jo
preskrbja Borden's Eagle Mleko.
Da bodo naše slovenske matere vede-
le kako uporabljati Borden's Eagle
mleko, je Borden družba napisala v
slovenskem jeziku navodila kako se
pripravi Borden's Eagle mleko za
otroke različnih starosti. Ako želite
imeti kopijo teh navodil, tedaj samo
izpolnite kupon, katerega boste opa-
zili v enem naših oglasov v tem listu
in ga pošljite na družbin naslov, na
kar vam bodo poslali popolnoma brez-
plačno navodilo in krasno knjižico.

Citajte te članke vsak teden paz-
no in jih ohranite za bodoče.

12 LETNO TRPLJENJE PRE-
NEHALO EN DAN.

John Luch iz Trentona je tekom zad-
njih dvanajst let življenja ledal v morali-
stičnosti; ni se dnel namočiti da ga obli-
sti njegov deželni ker ni bil naturalizan
in ker je postal javnosti v brzo. Ope-
ran je bil štirinast let ruskimi snov-
bolesti, toda vsi zdravniki so mu nemo-
glo stali na razno zdravila; postal je vedno
slabši. Nobeno zdravilo ga ni vesolilo; naj-
zadnje tudi ni mogel upravljati. Bil je že
takor slab, da ni bil
možni vstati iz postelje
in je že pričakoval
smrt. Vse to trpljenje
je po hi zročil na en
dan prenehalo. Nekoč
dne ga je obiskal eden
tamez njegovih prijate-
lov; se je starega kra-
ja in mu svetuje da naj
vzame tako dobro zdrav-
ilo za odpravo traku-
le. John se mu je
spoznal misel da bole-
la je več let. Te dni
jatelj je zanj naročil 12
Pittsbura, najboljšo zdravilo za odpravo
rakule, katero je moral John po silni
Dane je Luch zopet odpral: že dva in bla-
graje nade zdravilo. Dveletni muhik, črna
bolečina v hrsti, slabost, omotica in žr-
kasti obrubi pri noči; težave v ledcu,
umenkasta teča, izguba na teži, slaba span-
je, vrtoglavica, do dale in do življenja ni
boljše in opadli. Vse to kaže da imate
trakuje v sebi, ki je vohal do 40 življenj
dolga. Če trakuje zloze človeku v spanik,
ga lahko odpral. Idui tega posite preve-
čeno, da se je radikalno izobila. Naro-
cite Laxan zdravilo še danes, kole vam
tako dopolnimo po prejemu \$10.48. Naslov:
The Laxal Med. Co. 845 Laxal Bldg. Box
852 Pittsburgh, Pa. — Laxan je popolnoma
neškodljivo zdravilo, toda uspešno. Na pro-
daj v lekarnah. Navedite pri naročilu svo-
jo starost. Da se pošiljate svaruje pri-
klicite zravno 6c 25 centov.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

Moč, katero ji daje hrana, bi se ne
imela porabljati za trda dela, temveč
je zato, da pridobi čimveč mleka v
prasa za dojenje. Vsako težje delo la-
ko zadržati otroka od pravega razviti-
ja.

Nosečnost ni nobena bolezen —
temveč je le zdravje v nevarnosti.
Poučite se kako lažjati to trpljenje.

Kadar se bo pravilno skrbelo za
noseče matere na domu in kadar bo-
do imele vse noseče matere pravo iz-
kušeno pozornost in postrežbo za ča-
sno nosečnosti, tedaj bodo porodi in
počiste v poročni postelji za mater-
instva varno.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

Moč, katero ji daje hrana, bi se ne
imela porabljati za trda dela, temveč
je zato, da pridobi čimveč mleka v
prasa za dojenje. Vsako težje delo la-
ko zadržati otroka od pravega razviti-
ja.

Nosečnost ni nobena bolezen —
temveč je le zdravje v nevarnosti.
Poučite se kako lažjati to trpljenje.

Kadar se bo pravilno skrbelo za
noseče matere na domu in kadar bo-
do imele vse noseče matere pravo iz-
kušeno pozornost in postrežbo za ča-
sno nosečnosti, tedaj bodo porodi in
počiste v poročni postelji za mater-
instva varno.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

Moč, katero ji daje hrana, bi se ne
imela porabljati za trda dela, temveč
je zato, da pridobi čimveč mleka v
prasa za dojenje. Vsako težje delo la-
ko zadržati otroka od pravega razviti-
ja.

Nosečnost ni nobena bolezen —
temveč je le zdravje v nevarnosti.
Poučite se kako lažjati to trpljenje.

Kadar se bo pravilno skrbelo za
noseče matere na domu in kadar bo-
do imele vse noseče matere pravo iz-
kušeno pozornost in postrežbo za ča-
sno nosečnosti, tedaj bodo porodi in
počiste v poročni postelji za mater-
instva varno.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

14. sodeših razlogov:
Da se izkaže prava starost in dr-
žavljanstvo.
Da se dobi pravico za pošiljanje v
kolo.
Tu se dokaže pravico, da supe ni ni
dolo.
Da se dokaže pravico do verbičar-
je.
Da se dokaže pravica za poroka.
Da se dokaže pravica do držanja
uradi.
Da se dokaže pravica za polni
list in druge izkaze.
Da se dokaže pravica materinstva
za pokojnino.

Slednja opravila je neobhodno po-
trebna za otroka in naj bi se preskr-
bela predno je otrok rojen:
1. Štiri ducate penic.
2. Štiri flanelaste opasnice.
3. Šest oblik.
4. Dvanajst srajčk.
5. Štiri kličice.
6. Štiri nočne srajce.
7. Dva jopiča.
8. Tri bele spodnje srajce.
9. Šest "bibis" (perihelkovi).
10. En komad varnih zaponk.

Res je, da zdrav otrok ne potrebu-
je zdravnik, ker je srečni slučaj, ki
pa ni vevpovod. Kadar je otrok bo-
dan ali se ne razvija kakor bi se mo-
ral, tedaj mati se sme odlašati po-
klicati dobrega zdravnika. Na drugi
strani normalen otrok, ki ima dovolj
oskrbe in paznje in je pravilno hra-
njen, podisi od materinih prsi ali z
Borden's Eagle mlekom, ako mati ni
mama dovolj mleka, moral bi rasti in je
lepo ravnati v zdravem in krepke-
ga človeka. Milijone in milijone ma-
tencek je vzraslo iz krepke močne
mladenke ali dekleta potom prave
paznje matere in redilne hrane, ki jo
preskrbja Borden's Eagle Mleko.
Da bodo naše slovenske matere vede-
le kako uporabljati Borden's Eagle
mleko, je Borden družba napisala v
slovenskem jeziku navodila kako se
pripravi Borden's Eagle mleko za
otroke različnih starosti. Ako želite
imeti kopijo teh navodil, tedaj samo
izpolnite kupon, katerega boste opa-
zili v enem naših oglasov v tem listu
in ga pošljite na družbin naslov, na
kar vam bodo poslali popolnoma brez-
plačno navodilo in krasno knjižico.

Citajte te članke vsak teden paz-
no in jih ohranite za bodoče.

12 LETNO TRPLJENJE PRE-
NEHALO EN DAN.

John Luch iz Trentona je tekom zad-
njih dvanajst let življenja ledal v morali-
stičnosti; ni se dnel namočiti da ga obli-
sti njegov deželni ker ni bil naturalizan
in ker je postal javnosti v brzo. Ope-
ran je bil štirinast let ruskimi snov-
bolesti, toda vsi zdravniki so mu nemo-
glo stali na razno zdravila; postal je vedno
slabši. Nobeno zdravilo ga ni vesolilo; naj-
zadnje tudi ni mogel upravljati. Bil je že
takor slab, da ni bil
možni vstati iz postelje
in je že pričakoval
smrt. Vse to trpljenje
je po hi zročil na en
dan prenehalo. Nekoč
dne ga je obiskal eden
tamez njegovih prijate-
lov; se je starega kra-
ja in mu svetuje da naj
vzame tako dobro zdrav-
ilo za odpravo traku-
le. John se mu je
spoznal misel da bole-
la je več let. Te dni
jatelj je zanj naročil 12
Pittsbura, najboljšo zdravilo za odpravo
rakule, katero je moral John po silni
Dane je Luch zopet odpral: že dva in bla-
graje nade zdravilo. Dveletni muhik, črna
bolečina v hrsti, slabost, omotica in žr-
kasti obrubi pri noči; težave v ledcu,
umenkasta teča, izguba na teži, slaba span-
je, vrtoglavica, do dale in do življenja ni
boljše in opadli. Vse to kaže da imate
trakuje v sebi, ki je vohal do 40 življenj
dolga. Če trakuje zloze človeku v spanik,
ga lahko odpral. Idui tega posite preve-
čeno, da se je radikalno izobila. Naro-
cite Laxan zdravilo še danes, kole vam
tako dopolnimo po prejemu \$10.48. Naslov:
The Laxal Med. Co. 845 Laxal Bldg. Box
852 Pittsburgh, Pa. — Laxan je popolnoma
neškodljivo zdravilo, toda uspešno. Na pro-
daj v lekarnah. Navedite pri naročilu svo-
jo starost. Da se pošiljate svaruje pri-
klicite zravno 6c 25 centov.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

Moč, katero ji daje hrana, bi se ne
imela porabljati za trda dela, temveč
je zato, da pridobi čimveč mleka v
prasa za dojenje. Vsako težje delo la-
ko zadržati otroka od pravega razviti-
ja.

Nosečnost ni nobena bolezen —
temveč je le zdravje v nevarnosti.
Poučite se kako lažjati to trpljenje.

Kadar se bo pravilno skrbelo za
noseče matere na domu in kadar bo-
do imele vse noseče matere pravo iz-
kušeno pozornost in postrežbo za ča-
sno nosečnosti, tedaj bodo porodi in
počiste v poročni postelji za mater-
instva varno.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

Moč, katero ji daje hrana, bi se ne
imela porabljati za trda dela, temveč
je zato, da pridobi čimveč mleka v
prasa za dojenje. Vsako težje delo la-
ko zadržati otroka od pravega razviti-
ja.

Nosečnost ni nobena bolezen —
temveč je le zdravje v nevarnosti.
Poučite se kako lažjati to trpljenje.

Kadar se bo pravilno skrbelo za
noseče matere na domu in kadar bo-
do imele vse noseče matere pravo iz-
kušeno pozornost in postrežbo za ča-
sno nosečnosti, tedaj bodo porodi in
počiste v poročni postelji za mater-
instva varno.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

Moč, katero ji daje hrana, bi se ne
imela porabljati za trda dela, temveč
je zato, da pridobi čimveč mleka v
prasa za dojenje. Vsako težje delo la-
ko zadržati otroka od pravega razviti-
ja.

Nosečnost ni nobena bolezen —
temveč je le zdravje v nevarnosti.
Poučite se kako lažjati to trpljenje.

Kadar se bo pravilno skrbelo za
noseče matere na domu in kadar bo-
do imele vse noseče matere pravo iz-
kušeno pozornost in postrežbo za ča-
sno nosečnosti, tedaj bodo porodi in
počiste v poročni postelji za mater-
instva varno.

ALI JE ROJSTVO VASEGA OTRO-
KA VKNJIZENO?

Zakon zahteva, da se poroča rojst-
va otrok po zdravnikih, potreznikih
ali izkušenih babicah, na zdravniški
urad ali mestnemu tajniku, kateri po-
tvoja poročajo na Državni zdravstveni
urad. Ako niste prepričani, da se je
to izvršilo, ob rojstvu vašega otroka,
tedaj pišite na "State Board of
Health" in ako nimajo vknjiženega,
vam bodo poslali za to potrebno listi-
no v izpolnitvi. Sicer ni nikdar pre-
pozno in je prav lahko velikopomen-
no, za otroka v njegovi bodočnosti.
Važno, da je vaš otrok vknjižen je

KLANKE III.
PO ROJSTVU OTROKA.

Mati se mora odpočiti v postelji
najmanj 14 dni in ne sme biti
prijeti vseh hišnih del najmanj en me-
sec po porodu. Ona potrebuje v tem
času počitka, da se porzdravi in opo-
more, ter se tako obvaruje pred izgu-
bo krvi in pridobivanje dovolj mleka
za dojenčka.

NAD 20 LET
že izdelujem
HARMONIKE.